

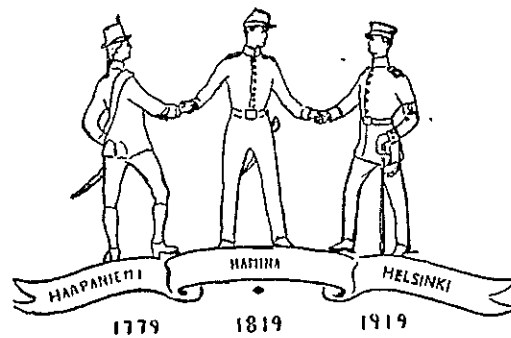
KIRJALLISUUS

Heinäkuu 1960

N° 46

KYLKIRAUTA

*Vyötti miekan vyötärölle
Kupeellensa kylkiraudan*

N:o 2/60

HEINÄKUU

KADETTIKOMPPANIA
OHIMARSSILLA
4. 6. 1960

Täällä elon vaivoissa

Unohdettu suurmies

(Kirjoitus on lainattu Kuopiossa ilmestyvästä "Savo"-lehestä)

Eino Sormunen

Tehtäväni pakottaa minut yhä uudelleen ajattelemaan rajaa ja rajaseutua. Aluksi oli huolenani rajaseutukirkkojen ja pappilain aikaansaaminen rajan kansan nostamiseksi sisältä päin, sielunelämän syvimmistä lähteistä. Parhaillaan, oikeastaan viiden vuoden ajan on meitä askarruttanut oman korkeimman sivistyksen kehdon pystyttäminen Itä-Suomeen. Ilman sitä ei näitä kauniita maakuntia voida nostaa sivistyksen täyteen valoon, eikä edes estää taantumasta ja tyhjenemästä väestöstä. Mutta edessäni olevien tehtävien vuoksi olen näinä päivinä uudelleen ajatellut sitä omalaatuista kulttuurikukintaa, jota 1600 ja 1700-luvuilla rakennetut herraskartanot itärajalla, varsinkin Joroisissa, Rantasalmella, Piekämäellä ja Mikkelin seuduilla levittivät ympärilleen ja jolla oli ratkaiseva merkitys pahojen päivien tullessa vuosien 1808—1809 sodassa. Onnettomat sodat siirsivät valtakunnan rajan hyvälle sisämaahan. Sotilassuvut rakensivat kotinsa uuden vaarallisen rajan läheisyyteen. Ne viettivät iloista elämää rokokoohuonekalujensa, kristallikruunujensa, perhejuhliensa ja vierailumatkojensa pyörteissä, puhuivat hienoa ranskaa ja jakelivat toisilleen kohteliaisuuksia. Mutta pinnallisen iloittelun taakse kätkeytyi masennusta, epätoivoa ja huolta. He tiesivät, että seuraava sota vyöryisi yli heidän kotiensa eikä heikko Ruotsi ymmärtänyt eikä kyennyt kauniista ja uskollista Suomea puolustamaan. Anjalan miesten teko kertasi kaikuna sitä, mikä kyti syvinnä jokaisessa sydämessä.

Tämän patoutuneen masennuksen keskellä teki työtään hiljainen, mieteliäs ja tarmokas kasvattaja Samuel Möller, pastori ja Haapaniemen kadettikoulun johtaja. Parinkymmenen vuoden ajan hän kokosi näiden sukujen poikia ankaraan, miehiseen kasvatukseen, joka loi Savon prikaatin murtumattoman isänmaallisen hengen. Jos se henki olisi elähdyttänyt Ruotsi-Suomen armeijaa kokonaisuudessaan, kaikki olisi käynyt toisin.

Kun tutkii Möllerin kasvatusohjelmaa ja sen soveltamista, ei voi pidättää ihailuaan ja ihmettelyään. Hänen kasvatuseriaatteensa olivat aivan uudenaikaisia — mm. raat ja häpäisevät rangaistukset oli kielletty. Ankarasti, mutta oikeudenmukaisesti oli kasvatettava kestävyys, vaatimattomuus, järjestykseen, kunniotukseen, isänmaanrakkauteen. Ehkä eniten ihailua herätti Möllerin esitys historianopetuksesta sotilaskasvatuksen pohjana. Vastustamattomasti hiipii mieleen ajatus: kunpa tuo henki olisi Turussa liittynyt siihen opetukseen, jota Porthan samoihin aikoihin antoi innostuneille oppilailleen!

Elämme nyt aatteetonta ja ihanteetonta aikaa, josta olisi noustava yksimieliseen rakentavaan työhön. Kun saisi ihmiset lukemaan, mitä asiantuntijat kirjoittavat kauniin kieleemme köyhtymisestä ja kaavoittumisesta, kotiseudun luonnon ja historian, kansanelämän, talojen ja laitosten tuntemisesta, niin ymmärtäisimme miksi Itä-Suomi tarvitsee juuri näitä asioita tutkivaa korkeakoulua. Eihän savolaisten ja karjalaisten kyläelämää, kieltä, uskomuksia, tapoja voi aitoina tarkata ja tutkia muualla kuin täällä, Savossa ja Karjalassa. Tämä ymmärretään esim. Ruotsissa, jossa vastaavista kysymyksistä parhaillaan käydään kiistaa.

Samuel Möller eli viimeiset vuotensa vaatimattomalla kapteeninvirkatalollaan Joroisissa. Hän on unohdettu suurmies. Sillä juuri se henki, jonka hän upseeristoon ja armeijaan loi, saattoi jalomielisen Aleksanteri I:n kiinnittämään huomiota kansamme jaloihin ominaisuuksiin ja korottamaan sen kansakuntien joukkoon.

Puhe Turun sankarihaudoilla Talvisodan alkamisen 20-v. pnä 30. 11 1959

Tilaisuus seppeleenlaskuineen ja musiikkiesityksineen oli maanpuolustusta harrastavien Turussa toimivien kansalaisjärjestöjen yhteistoimintaelimen toimeenpanema.

Arvoisat kansalaiset. Årade medborgare.

Olemme kokoontuneet tänne kunnioittamaan niiden muistoa, jotka tasan 20 vuotta sitten alkaneissa puolustussodissamme antoivat kaikkensa vapautemme puolesta. Emme ole tulleet siinä mielessä, että haluaisimme kaivaa esiin vanhat sotatapparamme. Päinvastoin toivomme, että kaikki kansat voisivat yhteisestä päätöksestä, ikuisiksi ajoiksi hävittää kaikki aseensa alkaen pienimmästä aina tuhoisimpiin saakka.

Meille ovat tärkeimpiä ja kestävimpiä arvoja — niin ainakin toivomme — ne muistot, jotka palautuvat mieliimme 20 vuoden takaisesta yksimielisyydestämme. Sen merkeissä Suomen kansa katsomustapojensa erilaisuudesta, luokka- ja kieli- rajoista, ammattijaosta ja varallisuussuhteista riippumatta kokoontui omien olemassaolonsa tunnuksien ympärille. Silloin Suomen kansa antoi Pohjolan talvisilla hangilla näytteen siitä, mihin pienikin pystyy, kun se on yksimielinen. Tällä teollaan se osoitti maailmalle kiistattomasti, että sen kansallinen olemassaolo ei ollut vain hetken suotuisien konjunktuurien synnyttämä. Se kesti huolimatta siitä, että suhdanteet kääntyivät epäsuotuisiksi.

Kansallisen olemassaolomme vaikeimpina hetkinä olemme näin voineet kokoontua yhteen. Mutta valitettavasti emme näytä kykenevän siihen silloin, kun olosuhteet ovat helpottuneet ja meidän pitäisi keskittyä sisäisesti rakentamaan työhön. Äärimmillen viety individualismimme saattaa helposti harhautua suvaitsemattomuudeksi. Annamme tunnepitoisten tekijöiden yksipuolisesti kärjittää käsityksiämme, jolloin joudumme ristiriitoihin keskenämme. Sisumme ei sen jälkeen salli tunnustaa sitä, että saatamme olla väärässä. Tällaisen kriisin seuraukset voivat silloin olla varsin kohtalokkaat.

Nämä meidän kielteiset luonteenpiirteemme ovat ilmenneet ennenkin. Välittömästi ne ovat näkyneet helposti kärjistyvässä sisäpoliittisessa elämässämme. Välillisesti ne ovat olleet yhtenä tärkeänä tekijänä vaikuttamassa siihen, että ihmisiä on suurin joukoin hakeutunut maasta pois. Heitä on siirtolaisina lähtenyt itään ja länteen, rajojen yli ja merten taa. Näin on tapahtunut erityisesti rauhan vuosina. Parhailaan viittaavat merkit jälleen voimistuvaan siirtolaisuuteen. Jos näin tapahtuu laajemmalti ja pohjalla on katkeruuden tunne, on se vakava oire sisäisistä epäkohdista.

Meillä on vuosisatoja ollut vapaus määrätä omista sisäisistä asioistamme. Se oli meidän johtotähtemme myös niissä vaiheissa, joihin kohtalo meidät 20 vuotta sitten alkaneissa sodissamme vei. Vapaudentietoisuutemme on ollut riippuvaista monista tekijöistä, paitsi omasta tahdostamme

myös kuuluvaisuudestamme Pohjolaan ja länsimaiseen kulttuuripiiriin. Osaltaan se on niinkään johtunut asemamme syrjäisyydestä. Mutta emme voi loputtomasti odottaa, että kykenisimme pysyttelemään syrjässä maailmantapahtumien polttopisteistä. Jo Talvisotamme oli osoitus siitä, että omasta puolueettomuushalusta riippumatta jouduimme vedetyksi kansainvälisten selkkausten piiriin. Jos me uusien koettelemusten tullen edelleen riitelemme keskenämme, vähentää se puolueettomuusasenteemme merkitystä. Se jopa saattaa muodostua houkuttimeksi ulkopuolisten sekaantumiselle sisäisiin asioihimme. Kahden riita vetää helposti kolmannen saaliinjaolle.

Under loppet av århundraden har vi hört till den nordiska broderfolkens krets och därvid har de frihets- och jämbördighetsideer, som rått i Norden, inrotat sig också hos oss. Med framgång har vi kunnat försvara dessa ideer i de krig, som för jämnt 20 år sedan togo sin början. Men efter kriget har vi åter visat oss osams. För detta har Marskalken av Finland Mannerheim i sitt testament varnat oss: "tvedräkt inom egna led hugger skarpare än oväns svärd, och inre stridigheter öppna dörren för ingrepp utifrån." "Men profetiskt väglädande fortsätter han: "Om vi förbli oss själva trogna och i alla ödets skiften enigt och oryggligt hålla fast vid de värden, som intill denna dag ha utgjort grundvalen för Finlands frihet, . . . , då kan det finska folket med tillitsfull förtrösten se framtiden an."

Se vapauden tie, jonka olemme valinneet, on hyvin kaita. Joka tapauksessa se on olemassa. Ja sillä pysymiseen meillä on kaikki edellytykset. Oma kansanvaltamme kestää ulkonaiselta rakenteeltaan vertailun minkä maan demokratian kansa tahansa. Mutta jos me aiomme pysyä omalla vapautemme tiellä, vaaditaan meiltä itseltämme herpautumatonta itsekuria. Meidän on sopeuduttava kanssaihmissiimme ja kunnioitettava heidänkin käsityksiään, vaikka ne poikkeaisivat omistamme. Jos silloin vaaran tullen kykenemme saavuttamaan saman yksimielisyyden, mikä vallitsi 20 vuotta sitten, on tämä oleva takeena sille, että voimme edelleenkin kehittää omia elämänmuotojamme ja että pystymme säilyttämään itsemääräisoikeutemme yli koettelemusten aikojen. Silloin olemme myös kunnialla vaalineet sitä perintöä, jonka nyt nurmen alla, jalkojemme juuressa lepäävät sankarivainajat ovat meille verellä lunastaneet.

Kunnioitamme hetken hiljaisuudessa heidän muistoaan.

Vi hedrar våra avlidna hjältar med en stunds tynsnad.

KADETTIKUNNAN TOIMINNAN TAVOITTEET

1960

Siinä taistelussa, jota parhaillaan käydään suomalaisen elämänmuodon ja yhteiskuntajärjestyksen kyvystä sekä oikeudesta elää ja kehittyä, on upseeriston edelleen säilytettävä paikkansa etulinjassa.

Sen tähden vaaditaan upseeristolta paitsi mittavaa ammattitaitoa, yhteiskunnallista valvutuneisuutta, henkistä ryhtiä ja sisäistä yhtenäisyyttä, henkilökohtaista vastuuntunnetta sekä perinteiden kunnioittamista.

Niissä on nähtävä Kadettikunnan kasvatustehtävän tämänhetkiset perustekijät sekä yhdistyksen olemassaolon tarkoituksenmukaisuus ja oikeus.

Alkavana toimintavuotena on yhteiskunnallista kasvatusta tehostettava. Jäsenten kykyä oivaltaa aikakauden ilmiöiden syy-yhteyksiä on lisättävä. Sen tähden on pyrittävä järjestämään tilaisuuksia, joissa käsitellään suomalaisen yhteiskunnan rakennetta ja perusteita sekä ajankohtaisia ongelmia, teollisuuden, liike-elämän, maatalouden, opetuslaitoksen, julkisen sanan, kirkon sekä ammatillisen järjestäytymisen ym. alaan kuuluvia kysymyksiä. Yhteiskuntamme hyviä puolia ja heikkouksia on selvitettävä samoin kuin sitä, miten yhteiskuntajärjestyksen perusteita jäytävää toimintaa voidaan vastustaa.

Kadettikunnan hallitus antaa pyydettyessä toiminnasta ohjeita ja pyrkii tukemaan piirejä tilaisuuksien järjestämisessä.

Teknillisesti edistyneessä, pitkälle erikoistuneessa ja pääasiassa materialistisin vaikuttein toimivassa yhteiskunnassa pyrkii yksilön asema ja merkitys unohtumaan. Nyt jo suurimpana upseeriryhmänä on Kadettikunnalla vaara menettää sisäisestä innostuksesta syntyvä yhtenäisyys. Sen tähden on alkavana toimintavuotena tehostettava yhteishengen luomista. Nelikymmenjuhluvuoden kynnyksellä on tärkeitä, että kadettikurssit kokoavat rivinsä sekä luovat tehokkaan tiedonantojärjestelmän, jotta yhteiseen juhlaan koottava toveripiiri olisi mahdollisimman laaja.

Ymmärtämättömyyttä ja penseyttä Kadettikuntaa sekä toveripiiritointia kohtaan esiintyy yhä vieläkin. Se heikentää myös koko upseerikunnan henkeä. Kaikkien vastuuntuntoisten kadettiveljien tulisi tukea sitä toimintaa, joka selvittää Kadettikunnan kasvatustehtävää. Sisäistä ja paikallista tiedotustoimintaa tehostamaan on piiritomikuntiin syytä nimetä tiedotussihteeri.

Yhteistoiminnan tehostamiseksi muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa suositellaan yhteistyötoimikuntien perustamista.

Toimintavuonna on jatkettava niiden keinojen etsimistä, jotka edistävät nuorison haikautumista upseerin uralle. Erityisesti suositellaan selostustilaisuuksien järjestämistä oppikouluissa sekä koululaisvierailuja joukko-osastoissa.

Nämä toiminnan suuntaviivat on Kadettikunnan vuosikokous maaliskuun 19. päivänä 1960 vahvistanut ja velvoittaa hallituksen sekä piirit toteuttamaan sen ajatukset.

KADETTIKUNNAN HALLITUS

Suomalainen kulttuuripolitiikka

"Kadettikunnan toiminnan suuntaviivat vuodeksi 1960" määrittelee erääksi Kadettikunnan tärkeimmäksi tavoitteeksi upseeriston yhteiskunnallisen ajattelun avartamisen.

Yhteiskuntamme on nopean muuttumisen tilassa. Voimakkaita traditioita muodostavasta maatalousvaltaisesta elämänmuodosta olemme siirtymässä kohti jatkuvasti muuttuvia normeja ja arvoja muodostavaa teollisuusvaltaista ja palveluelinkeinovaltaista yhteiskuntaa. Näiden nuorten miesten, jotka käsiemme kautta vuosittain kulkevat, on yhä vaikeampaa pitäytyä niihin arvoihin, joihin isämme ja edelliset sukupolvet perustivat työnsä ja joita he pitivät pysyvinä ja oikeina. Aikakautemme normit ovat ehkä toisenssiältöisiä, mutta niidenkin varassa on yhteiskunnan seistävä ja kehityttävä.

Sen tähden on tärkeätä, että meillä on oikea kuva yhteiskuntamme kehityksen suunnasta sekä niistä tekijöistä, jotka nykyihmiseen vaikuttavat. Osa kielteisistäkin tekijöistä voidaan ehkä saada silloin vaikuttamaan myönteiseen suuntaan tai ainakin osataan paremmin torjua niiden vaikutuksia.

Kadettikunnan hallitus on päättänyt kuluvana vuonna julkaista Kylkiraudassa kirjoituksia, jotka eri tahoilta valottavat yhteiskuntaamme, sen olosuhteita ja ongelmia.

Ensimmäisenä sellaisena kirjoituksena on seuraava Suomen Kulttuurirahaston ylläsiameiehen valt maist Erkki Salosen suomalaista kulttuuripolitiikkaa käsittelevä kirjoitus.

Suomalaisen pakinan mestari nimimerkki Olli antaa pilanäytelmässään "Jos Simpson olisi ollut suomalainen" havainnollisen kuvan suomalaisen kulttuuripolitiikan olemuksesta.

Ensimmäisessä näytöksessä tuo pitkätukkainen suomalainen Simpson lyö aasin leukaluulla 1000 filistealaista ja toteaa vaatimattomaan tapaansa: "Ei se ollut ensimmäinen eikä viimeinen kerta, jolloin tässä maailmassa kansojen kohtaloita aasin leuoilla ratkaistaan!"

Kolmannessa näytöksessä Simpson, joka nyt on naimisissa Delilan kanssa, kertoo alkoholin vaikutuksen alaisena, että hänen voimansa piilevät pitkässä tukassa. Simpsonin nukahtaessa Delila keritsee hänen tukkansa.

Neljännessä näytöksessä 375 filistealaista käy voimansa menettäneen Simpsonin kimppuun, mutta — Ollin taistelukuvauksen mukaan — Simpson rökittää heidät perinpohjin.

— "Sinä valehtelit, Simpson", huutaa Delila, "voimasi ei ollutkaan hiuksissa!"

— Voima... voiman minulta kyllä veit, vastaa Simpson, mutta sisu ei hellittänyt.

Käydessämme tarkastelemaan suomalaisen kulttuurin elinehtoja on meidän ensin ikäänkuin hyväksyttävä lähtökohdaksi, että yleisiltä piirteiltään suomalaisen yhteiskunnan ylläpitämä kulttuuri on paikallinen, kansallinen sovellutus eurooppalaisessa, länsimaisessa, ihmiskunnan yleiskulttuuria meidän aikanamme johtavassa kulttuuripiirissä.

Tämä länsimainen kulttuuri on paljossa suurten kieli- ja talousalueiden luoma, kehittämä ja

ylläpitämä kulttuurimuoto. Sellaisena se edellyttää yhä suurempia väestökeskuksia ja yhä suurempaa asukastiheyttä, yhä laajempia organisaatioita, yhä pitemmälle vietyä erikoistumista ja työnjakoa, yhä nopeatempoisempaa vaihtoa sekä yhä lisääntyvää tehoa ja vauhtia.

Kaiken tämän me toteamme selvästi ajattellessamme esim ranskalaisen kulttuurin varsinkin varhaisempaa vaikutusvaltaa tai nykyisen englanninkielisen kulttuurialueen ulottuvuutta, niiden johtavien kulttuurikansojen maapalloa syleileviä poliittisia ja taloudellisia yhteistoimintaorganisaatioita, kulttuuripiirimme henkisiä keskuksia Lontoota, New Yorkia, Parisia, Berliiniä, Roomaa tai Brüsseliä, joista suurimpien väkiluku on yli kaksinkertainen Suomen väkilukuun verrattuna ja joista pieninkin on runsaasti kaksi kertaa suurempi kuin meidän Helsingimme, tai asukastiheyttä esim Englannissa, jossa jokaista neliökilometriä kohti on 16 kertaa enemmän ihmisiä kuin Suomessa. Ja kuullessamme, että Yhdysvaltojen Rooman-lähetystössä on enemmän henkilöuntaa kuin koko Suomen ulkoasiainhallinnon palveluksessa, ministeriö ja kaikki lähetystöt mukaanluettuina, huomaamme, että me suomalaiset emme ole kovin ison talon poikia.

Nuo länsimaisen kulttuuripiirin suuret kulttuuriyhteiskunnat luovat omien edellytystensä pohjalla jatkuvasti ja kiihtyvällä vauhdilla yhä uusia keksintöjä, työmenetelmiä, järjestelmiä ja ratkaisuja, sanalla sanoen kulttuurimalleja, joita kaikki muut yhteiskunnat pitävät esikuvinaan ja pyrkivät epätasaisista edellytyksistään huolimatta par-

haansa mukaan jäljittelemään ja soveltamaan omiin oloihinsa, oman kulttuurinsa kehittämiseksi. Pienet kansat, pienet yhteiskunnat ja niiden ylläpitämät kulttuurit ovat tässä pelissä kuin pienet pojat ilkeiden isojen poikien leikissä, jossa isot pojat muttavat leikin sääntöjä sitä mukaa kuin pienemmät oppivat mukautumaan entisiin. Mutta tässä kansojen ja kulttuurien leikissä ei pieni poika voikaan "ottaa mekaansa ja mukiansa ja mennä toiseen läjään leikkimään". Yhä kiristyvä kansainvälinen kilpailu talouden, tekniikan ja henkisen elämän eri aloilla, itse asiassa koko kulttuuririntamalla, on kansojen ja kulttuurien elämäntaistelua.

Kuvattua taustaa vasten on mielenkiintoista tarkastella, millaiset ovat Suomen edellytykset tässä yhä välttämättömämmäksi käyvässä kansainvälisessä kilvoittelussa, jonka säännöt syntyvät suurvalloissa ja jossa pienvallatkin kilpailevat yhä ankarammin toistensa kanssa kaikilla kulttuurielämän alueilla.

Suomi on maantieteellisesti syrjässä länsimaisen kulttuurin keskuksista. Pitkät etäisyydet noihin maailmankeskuksiin merkitsevät meidän kohdallemme useimpiin muihin maihin verrattuna suhteellisesti korkeampia kustannuksia tavaroiden ja palvelusten kansainvälisessä vaihdossa.

Ilmasto merkitsee Suomelle poikkeuksellisen voimakasta vuodenaikojen vaihtelua. Kasvukauden lyhyys vaikeuttaa suhteellisesti maanviljelystä, satamien jäätyminen talvella lisää vielä kansainvälisen vaihdon, viennin ja tuonnin kustannuksia. Turvallinen routaraja, joka Suomessa on vasta n 2 m:n syvyydellä — ja esim jo Tanskassa puolessa metrissä — merkitsee poikkeuksellisen korkeita kustannuksia sekä maan sisäisissä liikenneyhteyksissä, teiden huollossa että rakennustoiminnassa.

Luonnonolosuhteista ja asutushistoriallisista seikoista johtuen käytössä oleva peltomaa on Suomessa pieninä yksikköinä hajallaan yli maan. Jollemmme ottaisiikaan huomioon esim Savon peltojen kivisyyttä, mikä miltei tyystin estää koneiden käytön, jo peltoyksikköjen pienuus ja hajanaisuus sitoo suhteellisesti enemmän ihmistyövoimaa maatalouteen kuin useimmissa teollistuneissa maissa vastaavat hehtaarimäärät edellyttävät.

Talosalueena Suomi on niin pieni, että kotimarkkinateollisuus tuotantarjojen pienuuden vuoksi joutuu käyttämään suhteellisen runsaasti ihmistyövoimaa, mikä tuntuu tuoteyksiköiden hinnassa.

Meiltä puuttuu suuret väestökeskukset, jotka ovat teolliselle kulttuurille luonteenomaisia. Päinvastoin Suomi, jonka väkiluku on vähäinen ja asukastiheys keskimääräisenäkin maailman vähäisimpiä, on aivan poikkeuksellisessa määrin haja-asutusvaltainen ja maaseudun osalta vielä paljolti yksinäistaloussasutuksessa. Mitä tämä merkitsee esim täällä niin kalliiden teiden tarpeena, on helppo ymmärtää

Meidän kulttuurimme väestön molempien pääkielten osalta rajoittuu pieniin kielialueisiin, joiden henkinen kulttuurivaihto sekä tuonnin että viennin osalta merkitsee suhteellisesti suurempia kustannuksia kuin vastaava toiminta suurten kielialueiden kesken.

Meiltä ei puutu vain suuret asutuskeskukset vaan myös suuret, pitkälle jäsentyneet organisaatiot. Jokin valtiomme erityishallinnon haara tai valtakunnallinen järjestöemme käsittää vain kärkeän rungon jonkin suuren yhteiskunnan valtakunnallisen tai kansainvälisen toimintaorganisaation periaatteista, sen erityiselimien vastineet vain poikkeustapauksissa.

Samasta syystä — vähäväkisyystämme johtuen — kuin muutkin organisaatiot Suomessa olosuhteiden pakosta jäävät pieniksi eivätkä voi jäsentyä erikoistehtävien mukaan suurten ulkomaisten esikuviansa tai malliansa mukaisesti, samasta syystä ei elinkeinorakenteemme ilmeisesti voi ilman erikoistoimenpiteitä jäsentyä vastaavien ulkomaisten esikuvien jäljessä kovin pitkälle. Juuri teollisuusvaltaisesta elinkeinorakenteesta edelleen siirtyminen seuraavaan yhteiskunnalliseen kehitysvaiheeseen, palveluselinkeinovaltaiseen elinkeinorakenteeseen on vaikea askel, sillä monipuolisen yhteiskunnallisten palvelusten järjestelmän kehittämiseen haja-asutusvaltaiselle maaseudulle meiltä puuttuu esikuvia, valmiita kulttuurimalleja.

Jatkamatta luetteloa tämän pitemmälle, voimme jo todeta, että Suomelta puuttuvat monet niistä edellytyksistä, jotka ovat luonteenomaisia kulttuuripiirimme johtaville kulttuurimaille ja joiden pohjalta vallitsevat kulttuurimallit ja esikuvat on luotu. Meistä saattaa tätä ajatellamme tuntua suorastaan siltä kuin meidän suomalaisten tehtävänä olisi soveltaa länsimaista suurkaupunkikulttuuria suomalaisiin maalais- tai kenttöoloihin. Tai — Simpson-vertausta soveltaaksemme — kuin vahvatukkaisen Simpsonin tehtävät olisivat edesämme, mutta tukka ja voimat poissa. Tässä meiltä kysytään, onko meillä mitään, millä puutteen korvaamme ja kompensoimme yleisten edellytystemme vähyyden. Onko meillä tuo Ollin suomalaisen Simpsonin sisu jäljellä?

Suomen kansa ei laula kirpun tavoin:

"Oispa mulla voimaa
kuin suurella härjällä,
ettei tarttis aina
pelata järjellä."

Sen verran meillä suomalaisilla jo on itsetuntemusta ja kokemuksen koulussa opittua elämäntuntemusta, että emme tarjoutu voimainmittelyyn härkien sarjassa. Järki on ainoa pelivaramme, niinkuin kirpunkin, eli Snellmanin sanoin: sivistyksessä on Suomen kansan ainoa pelastus.

Suomalaisen kulttuuripolitiikan tehtävänä on tässä kehitysvaiheessa ensin herättää meidät huomaamaan, että monilla aloilla havaittava suurten yhteiskuntien kulttuurimallien kritiikitön seuraa-

minen ja mekaaninen soveltaminen suomalaisen yhteiskuntaan ei ole reaalisten edellytysten mukaista, vaan käy ennen pitkää yli voimiemme, saattaa ennen aikaisesti uuvuttaa luovat voimamme ja johtaa yhteiskuntakoneistomme epäjärjestykseen sekä kilpailukykyämme lamaantumiseen tavoitellun terästyksen asemesta.

Meidän on nyt selvästi nähtävä, että henkisesti itsenäisen, elinvoimaisen suomalaisen kulttuurin luominen edellyttää omien, paikallisten edellytysten ja ulottuvillamme olevien mahdollisuuksien järjestelmällistä hyväksikäyttöä sekä ulkomaisten virikkeiden ja kulttuurimallien kriittillistä soveltamista meidän oloihimme. Itseluottamustamme tällä tiellä vahvistaa tietoisuus siitä, että Suomen kansa muodostaa enemmistön eli noin kaksi kolmannesta 60:nneen leveyspiirin pohjoispuolella asuvista ihmisistä. Vajaan 2000 vuoden aikana suomalaiset ovat kehittäneet tässä maassa omintakeisen elämäntavan ja luoneet kulttuurimuodon, johon sisältyy osaksi ainutlaatuisia edelläkävijäratkaisuja ihmisen toimeentulossa napa-piirin tuntumassa. Yhä uudelleen kansatieteilijät, kansanrunouden tutkijat ja sosiologit ovat todenneet, miten täällä on eri aloilla tehty keksintöjä ja kehitetty menettelytapamalleja ja yhteistyömuotoja, jotka ympäristön vaatimuksiin soveltuvuudessa ja rakenteittensa rationaalisuudessa täyttävät konkeimmatkin laatuvaatimukset.

Tämä paikallinen suomalainen perinne on kansallista kulttuuripääomaamme. Valitessamme vaatimusten kasvaessa uusia keinoja ja kehittäessämme uusia menetelmiä tulee meidän aina ja joka alalla pitää lähtökohtana tämän pääoman edelleenkehittämistä innoittipa kehittämistyötä sitten ulkomailta saatu esikuva, kulttuurimalli tai luovan suomalaisen tutkimuksen itsensä synnyttämä virike.

Kansainvälisten vaikutelmien kirjaviiden lankojen punominen kotoisten perinteiden vankkoihin säikeihin ei aina ole helppoa, vaan vaatii itse asiassa tehokkaan ja kriittillisen tutkimustoiminnan siirtämistä etulinjan tehtäviin kaikilla aloilla. Vain näin on mahdollista jatkuvasti ja järjestelmällisesti lisätä kulttuurin luovaa voimaa ja kilpailukykyä.

Kun tällä tiellä toteamme esim., että mahdollisuutemme eivät riitä yhtä moniin ja yhtä pitkälle jäsenyviin organisaatioihin kuin suurten maiden mahdollisuudet, on meidän kehitettävä omat, pienemmät organisaatiomme sekä rakenteensa että suoritustehonsa puolesta huippuunsa. Erityisorganisaatioiden puute on, missä se suinkin on mahdollista, korvattava monipuolistamalla käytössä olevia yleisiä organisaatioita. Jos tällöin organisaatioiden valtakunnalliset keskuksukset eivät voi kehittää ohjeita kyllin pitkälle esim. maakunnallisia ja paikallisia sovellutuksia varten, on meidän voitava siirtää riittävästi ratkaisuvalltaa ja pätevää työvoimaa yhtä tai kahta organisaatioporrasta alemmaksi kuin suurissa maissa on tapana.

Kun meidän pienissä organisaatioissamme palveleva henkilökunta ei voi saada yhtä pitkälle erikoistunutta ammattikoulutusta kaikkiin tehtäviinsä kuin suurissa maissa on tapana antaa, on meidän pyrittävä kompensoimaan tämä puute mm. syventämällä vastaavasti yleiskoulutusta ja lisäämällä teoreettista panosta ammattimiesten koulutuksessa. Näin voimme ikäänkuin teorian avulla turvata myös laaja-alaisen käytännöllisen suoritustehon.

Tässä ovatkin suomalaisen kulttuuripolitiikan neljä keskeistä tehtävää:

1. tieteellinen tutkimustoiminta on pyrittävä kehittämään kansainväliselle tasolle ja sijoitettava kaiken kehittämistyön pohjaksi,
2. organisaatioita, yhteistyötä ja työnjakoa on jatkuvasti tehostettava,
3. ammatti- ja ammatillinen jatkokoulutus on kaikilla aloilla kehitettävä kansainväliselle tasolle sekä
4. kansan yleissivistystaso on aikuiskasvatuksen avulla pyrittävä kehittämään yli kansainvälisen keskitason.

Näin menetellen voisimme tyynin mielin valmistautua vastaanottamaan yhä kiristyvän kansainvälisen kilpailun haasteen. Kansojen elämäntaistelu näyttää nimittäin yhä suuremmassa määrin kehittyvän kilvoitteluksi kansalaisten tiedon ja taidon tasosta, ei tiedon ja taidon itsensä, vaan niiden edustaman tuotantopanoksen tähden. Pienissä organisaatioissa ja pienissä maissa on tällöin lähinnä kysymys yksityisten työntekijäin ammattitaidon monipuolisuudesta, yleissivistyksestä ja henkilökohtaisesta suorituskyyvystä.

Monet pienetkin maat ovat antaneet rohkaisevia näytteitä tieteellisen tutkimustyön ja tehokkaan koulutuksen kehittämisessä. Tanskalainen kulttuurisosiologi Theodor Geiger on lisäksi eräissä tutkimuksissaan todennut, että pienillä kansoilla on hyvät edellytykset kehittää korkeampi yleissivistys kuin suurilla kansoilla.

Näiden esikuvien ja toteamusten valossa ei ole mahdotonta, että pinta-alaltaan laaja mutta väestömäärältään vähäinen Suomikin voisi työntekijäin laadulla korvata sen, mitä lukumäärästämme ja aineellisista kilpailuedellytyksistämme puuttuu.

Havainnollistaakseni tässä esittämieni näkökohden käytännöllistä merkitystä siirryn Suomen puolustuslaitosta koskeviin kysymyksiin. Teen tämän tietoisena erehdyksen ja liiallisten yleistysten mahdollisuudesta. Lohtunani ovat alankomaalaisen kulttuurifilosofin J. Huizingan sanat: "Kertakaikkiaan on niin, että kirjailijan, joka tahtoo käsitellä kulttuuriongelmia, täytyy toisinaan uskaltautua sellaisillekin aloille, joita hän ei hallitse tarpeeksi."

Ymmärtääkseni myös Suomen puolustusvoimain kehittäjäin näköpiirissä olevat kulttuurimallit muodostavat yhä laajenevan valinnanmahdollisuuksien asteikon. Toisena äärimmäisyysryhmänä ovat suurvaltojen konearmeijat ihmeeseineen,

asteikon toisessa päässä talonpoikaiset suomalaiset korpisoturit sitkeine sotilasperinteineen.

Me tiedämme, että molempien maailmansotien aikana ja varsinkin niiden jälkeen maailman yleinen mielipide on ollut taipuvainen yliarvioimaan uusien aseiden ja teknillisten keksintöjen merkityksen nykyaikaisissa sodissa. Tämä johtuu ilmeisesti ainakin osaksi siitä, että suurvallat, jotka ovat sekä johtavia kulttuuri-, talous- että sotilasvaltoja, pyrkivät juuri aseittensa teholla, laadulla ja määrällä näyttämään voimiaan välttyäkseen joutumasta niitä käyttämään. Yleisen mielipiteen luottamusta uusien tuho- ja puolustusaseiden tehoon käytetään toisin sanoen valuuttana suurvaltapolitiikassa.

Ulkomaisten esikuvien soveltamisella Suomen sotalaitokseen on vanhat, vankat ja tavallaan ymmärrettävät historialliset perinteensä. Tietyissä rajoissa kansainvälisen kehityksen seuraaminen on luonnollisesti välttämätön edellytys puolustusvoimien teholle. Mutta toisaalta on tarjolla vaara mennä "merta edemmäs kalaan". Tähän viittaa taiteilija Bure Litoniuksen katkera lause eräässä suomalaisen sotilaspuvun historiaa koskevassa kirjoituksessa. Hän kirjoittaa mm:

"V 1951 saivat Suomen lentäjät uuden puvun, joka taas seuraa sodassa voittaneen Englannin pukumallia jatkaen vuosisataista perinnettä, jonka mukaan suomalainen sotilas edelleen puetaan ulkomaalaisia muotivirtauksia eikä esim maastomme vaatimuksia seuraten."

Itsenäisen Suomen puolustusvoimien koulutusmallit saatiin lähinnä Saksasta ja monet sen alkuaikojen upseereista olivat saaneet oman koulutuksensa joko Saksan tai Venäjän armeijoissa. Me voimme paremmin aavistaa kuin yksityistapausten ja esimerkein osoittaa, että tämän päällystön keskuudessa aika ajoin on ollut jonkinlaista epä-tietoisuutta koulustavoitteesta: suomalaisesta sotilastyypistä.

Suomen kansan keskuudessa taas suomalaisen sotilaan ihanne periytyy ainakin tuhannen vuoden takaa, vanhalla vapauden ajalla, jolloin luotiin pohjaa meidän leveysasteittemme miesihanteelle. Tämän perinteen mukaan jokainen suomalainen mies on tarpeen vaatiessa sotilas ja pystyy kaikkiin sodan vaatimiin tehtäviin yhtä luontevasti ja tehokkaasti kuin rauhanomaisiin askareihinsakin. Jokamiehen sotamiehuus on, päinvastoin kuin monien muiden kansojen keskuudessa, miltei katkeamaton suomalainen traditio.

Italialainen Giuseppe Acerbi ihmetteli 1600-luvun lopulla suomalaisia jousimiehiä, jotka eivät nostaneet asetta silmälle, vaan tukien sitä kupeeseensa ampuivat ihmeteltävän tarkasti. Sakari Pälsi on todennut, että tuo jousella-ampujien tapa periytyi sittemmin haulikonkäyttäjille ja me tiedämme kaikki perinteen siirtyneen edelleen viime sotien konepistoolimiehillemme.

Tämä ampumistavasta otettu esimerkki luonnehtikoon sotilasperinteen siirtymistä. Me olemme

itse kenties liian lähellä suomalaista sotilasta huomataksemme kaikkia kansallisia erikoisuuksiamme. Aavistamme kuitenkin, että ulkopuolinen tarkkailija on ainakin yleissuunnassaan oikeassa pannessaan merkille, kuten saksalainen kirjailija Curt Strohmeier, että suomalainen sotilas tuntee ympäröivän luonnon, hallitsee erätaidon, mukautuu maastoon, on kestävä, sitkeä ja monipuolisesti kätevä, kekseliäs, päättäväinen sekä tottunut itsenäiseen toimintaan.

Sakari Pälsi, joka teoksessaan "Eräelämän perinteitä" on analysoinut Strohmeierin esitystä, toteaa puolestaan:

"Näin vieras kertoja esittelee suomalaisen korpisoturin kutakuinkin entisten eränkävijäin kaltaiseksi. Hänen kertomansa mukaan suomalainen sodankäynti onkin eräelämää, tietenkin nykyaikaisesti, mutta pohjimmaltaan yhä vanhaan perustuvaa. Tuo meillä sitkeästi säilynyt ikivanha "metsäläisyys" osoittautuu vielä nykyajan oloissa elinkelpoiseksi, vieläpä se kykenee ratkaiseviin sodallisiin saavutuksiinkin."

Koettaessamme arvioida Suomen puolustusvoimien edessäolevia tehtäviä on mielessämme kahden viimeisen sodan, kahden loistavan torjuntavoiton kokemukset. Niiden valossa toteamme, että meidän voimamme sittenkin oli noissa suomalaisen sotilaan perityissä erityisominaisuuksissa, mutta heikkoutemme miesluvun pienyydessä ja nykyaikaisen teknillisen kaluston niukkuudessa. Käydessämme eteenpäin on selvää, että meidän tulee sekä kehittää edelleen vahvoja puoliamme että lisätä voimaamme siellä, missä me olemme suhteellisesti heikommat.

Aivan samoin kuin yleisen kulttuuripolitiikan kohdalla on välttämätöntä turvautua tutkimustyöhön, aivan samoin uskon myös puolustusvoimain aikaa myöten tarvitsevan tehokkaita tutkimuseliimiä ja määrätietoista tieteellistä tutkimus- ja kokeilutoimintaa onnistuakseen löytämään kultaisen keskitien kotoisten perinteiden ja ulkomaisten esikuvien väliltä sekä asettaakseen toisaalta edellytystemme toisaalta puolustustarpeittemme kannalta tarkoituksenmukaiset tavoitteet sotilaskoulutuksellemme.

Tämänkaltaisen tutkimustyön lähtökohtana on tosiasia, että Suomi on pinta-alaltaan laaja ja vähäväkainen maa, että meitä on keskimäärin 13 henkeä neliökilometrillä maassa, jonka pinta-alasta kaksi kolmannesta on metsää ja yksi kolmannes suota, sekä että meidän armeijamme vahvuus ei riitä yhtenäiseen rajat sulkevaan rintamanmuodostukseen. Puolustuksemme joutuu aina rakentumaan ainakin osaksi erillisiin tukikohtajärjestelmiin ja mahdollisuutemme joukkojen liikkuvuuteen. Meidän puolustusotiemme painopiste on hyvin alhaalla: menestyksemme perustuu ratkaisevasti kaikissa aselajeissa palvelevien yksityisten miesten, aliupseerien ja upseerien henkilökohtaiseen suorituskykyyn, taitoon, kestävytyteen ja vastuuntuntoon. Aineellisten mahdollisuuksien niukkuus ja joukkojen vähäys aset-

tavat tässäkin käytettävissä oleville yksilöille, yksityisille taistelijoille, suhteellisesti korkeammat laatuvaatimukset.

Puolustusvoimiemme järjestelmällisessä kehittämissä tulee joukkojen liikkuvuuden lisääminen epäilemättä aina olemaan keskeisessä asemassa. Suomalaisten sotilasyksiköiden tulee säilyttää ylivoimainen liikkuvuutensa kotoisessa maastossamme kaikkina vuoden ja vuorokauden aikoina. Meidän tulee kehittää sotilaittemme liikuntakykyä jalan, suksilla ja polkupyörillä, mutta kokeilumme on kenties vietävä pitemmällekin. Ne voivat erityistehtävien osalta kohdistua yhtä hyvin moottoripyörä- kuin vesistöyksiköihin, automuodostelmiin ja vaikkapa lumikiittäjä- ja poroyksiköihinkin.

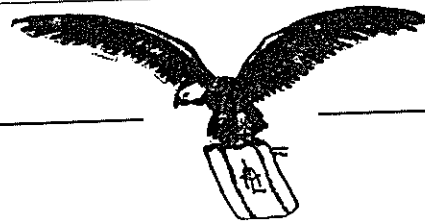
Pelkkä liikuntakyky, maastotottumus ja kestävyys ei kuitenkaan riitä, vaan meidän on kiinnitettävä huomiota myös yksikköjemme ja yksityisten sotilaittemme tulivoiman lisäämiseen. Meidän tulee jatkuvalla tutkimustyöllä pyrkiä kehittämään yleisimpiä, kätevimpiä, keveimpiä ja tarkoituksenmukaisimpia omia aseitamme. Maallikon arvion mukaan esim. sota-aikaisissa konepistoleissamme ja pikakivääreissämme oli vielä "kuollutta" painoa. Mutta myös panssariaseissa ja erilaisissa sissivarusteissa, raskaammista aseista puhumattakaan, lienee tapahtunut valtavaa kehitystä, mikä puolestaan edellyttää jatkuvaa tutkimus- ja sovellutustyötä.

Tulivoiman ja liikkuvuuden lisäämisen rinnalla meidän on jatkuvasti pystyttävä kehittämään "tulen ja liikkeen" yhteistyötä, tehokkainta mahdollista meidän olohimme soveltuva taistelutapa. Viime sodan rintamalla tunnettiin siellä täällä esimiehiä, joita joskus suotta, mutta toisinaan ehkä syystäkin nimitettiin "periaatteestapur-naajia" laajemminkin piireissä "miestentapattajiksi". On luonnollista, että me emme saa tinkiä taistelun päämääristä emmekä puolustustehosta. Yhtä luonnollista on, että meidän on nähtävä ero suurarmeijojen ihmisvoiman massakäytön ja omien vähäisten mahdollisuuksiemme välillä. Samalla tavoin kuin nerokas tykistönkenraalimme V P Nenonen kehitti tykistön ampumatarkkuuden huippuunsa, kun meillä ei ole varaa tuhata kranaatteja, samalla tavalla meidän on pyrittävä omilla taisteluoloissamme kehittämään mahdollisimman tehokas taistelutapa, johon liittyy äärimmäinen omien miesten säästämisen taito, menetely, jonka mm. eräät Mannerheim-ristin ritaremmme kehittivät melkein taiteeksi.

Tässä joudumme jo pitkälti puolustuspsykologisen tutkimuksen alueelle, jossa ovat vastassamme myös sellaiset ongelmat kuin esim. liikarasituksen psyykkiset seuraukset, uhkarohkeus, välinpitämättömyys varokeinoista ja ns. itsemurhamentali-teetti, jotka kaikki ovat tuttuja ilmiöitä rintamapuseereille. Tällä tiellä tulevat vastamme myös kaikki yleiset psykologista sodankäyntiä koskevat kysymykset, joissa vielä viime sodissa olimme melkein pä alokkaita.

Tutkimusalueita pitemmälti arvailematta saatamme todeta, että puolustusvoimain oma kulttuuripolitiikka on sekä samojen rajoitusten alainen että samojen kansallisten mahdollisuuksien varassa kuin yleinen kulttuuripolitiikkamme. Ta-voitteiden toteuttaminen vaatii määrätietoista tutkimustyötä ja sen tuloksiin nojautuvaa, jatkuvasti tehostuvaa koulutusta. Sotilaskoulutuksen lyhyys puhuu lisäksi puolustusvoimien kiinteän yhteistyön tarpeesta yleisten kasvatusjärjestöjen, maanpuolustusorganisaatioiden ja siviilitutkimus-elinten kanssa. Aktiiviupseeriston osoittama har-rastus myös siviiliopintoihin ja yleisiin yhteiskun-nallisiin kysymyksiin takaa puolestaan sen, että tämä yhteistyö pysyy riittävän korkealla ja mo-lemmille yhteistyön osapuolille hedelmällisellä tasolla.

Näin olemme todenneet, että suomalainen kulttuuripolitiikka, joka pyrkii omaleimaisen suoma-laisen kulttuurin elinvoiman turvaamiseen ja kehittämiseen, perustuu samalle yli aineellisten edellytysten ulottuvalle, korkeatasoiselle yksilön elämänhalulle ja taistelutahdolle kuin Suomen aseellinen puolustaminen sodan sattuessa. Itse asiassa sodat ovat olleet kaikkien kulttuurien ää-rimmäisiä lujuskokeita. Toivokaamme yhteiselle kulttuuripoliittiselle toiminnallemme sellaista menestystä, että me suomalaiset onnistuisimme kaikissa vaiheissamme osoittamaan todeksi sanan-partemme: M'oomma suuria sisältä vaikka päältä piäniä!

OY AINO LINDEMAN AB

Vaasa, puh. vaihe 4444

TUKKULIIKE
TUONTI JA VIENTILIIKE
VAASAN KALAVERKKOTEHDAS
MALLASTEHDAS
KONEPAJA
VAASAN KUTOMO OY

Kesäkuun 14. päivänä 1960 kuoli Kadettikunnan toiminnassa monin tavoin ansioitunut yleisesikuntaeversti

TOIVO ERIK IMMANUEL REPONEN

Hän oli syntynyt 9. 7. 1900 Kuopiossa ja tuli ylioppilaaksi Viipurin klassillisesta lyseosta 1919. Kadettikoulun hän suoritti 6. kurssilla vv 1923—25 ollen kurssinsa kadettiväpeli.

Yli 40 vuotisen upseerinuransa hän palveli rannikkotyöstössä toimien mm sotien aikaisten 8.RPr:n, RTR 2:n, RR 2:n ja RTR 22:n komentajana. Vv 1946—1955 hän oli MeriSK:n johtajana ja v:sta 1955 kuolemaansa saakka SIRtR:n komentajana.

Kadettikunnan toiminnassa hän oli mukana koko uransa ajan.

Sortavalan kadetti piirin puheenjohtajana hän oli v 1938, Kotkan piirin v 1945 ja Suomenlinnan piirin v 1947. Kadettikunnan hallituksen jäsen hän oli vv 1947—1954 sekä 1956—1957. Kadettikunnan varapuheenjohtajana ev Reponen oli v 1954 sekä vv 1956—1957. Valtuuskunnan jäsen hän oli 1954—1956 sekä 1958—1960.

Hallituksen jäsenenä hän oli myös Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön hallituksen jäsen sekä Kadettikunnan edustajana eri yhteisöissä.

Ansioistaan Kadettikunnassa ev Reponen palkittiin Kadettikunnan ansiolevykkeellä n:o 39.

Toimiessaan Kadettikunnan eri tehtävissä oli eversti Reposelle luonteenaomaista tyyni harkinta, kirkas ajatuksen juoksu ja hillitty esiintyminen. Tasapuolisuudellaan hän saavutti työ- ja kadettitovereidensa luottamuksen ja arvonnannon

Kadettikunnan hallitus ja valtuuskunta tekevät kunniata rehdin kadettitoverin ja hyvän upseerin muistolle.

Constantem decorat honor

Sotilaspastori, teol tri YRJÖ MASSA

Esimies ja alainen

— Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi —

Puuttumatta historiamme eri vaiheisiin voimme todeta, että itsenäisen Suomen puolustusvoimien kehittämisessä kadettiupseerit ovat suorittaneet erittäin huomattavan työn, ja heidän panoksensa on edelleenkin kasvamassa. Kadettikunta on kiinnittänyt sotilaalliseen ammattikoulutukseen koko itsenäisyytemme aikana kiitettävää huomiota. Puhumme myös paljon kadettikasvatuksesta, josta Kadettikoulussa huolehtivat upseerit ja vanhemmat kadetit sekä kadettiupseerikasvatuksesta, jota joukko-osastoissa hoitavat vanhemmat kadettiupseerit.

Tekee mieli kysyä, eikö tämä kasvatus kuitenkin suuntaudu ehkä liian yksipuolisesti vain kohteliaiden käytöstapojen muovaamiseen sekä pyrkimykseen kasvattaa kadettiupseereita kestävämmän fyysisiä ja psyykkisiä rasituksia ja alistumaan nurkumatta sotilaskuriin ja esimiehen tahtoon.

Ulkonaisten käytöstapojen suhteen kadettikasvatus on mielestäni onnistunut hyvin. Suurelta osalta se on onnistunut myös luomaan isänmaallisuuteen ja kunniakkaisiin upseeriperinteisiin rakentuvaa kutsumustietoisuutta ja velvollisuudentuntoa sekä täsmällisyyttä ja kestävyyttä tehtävien hoitamisessa. Sen sijaan eräs tärkeä sotilaskasvatuksen ala näyttää ehkä jääneen riittävää huomiota vaille. Tarkoitin ihmisen psyykkisen olemuksen tuntemukselle rakentuvaa ihmiskäsittelyä nimenomaan esimiesten ja alaisten välisissä suhteissa. Tätä puutetta ei esiinny tosin vain Kadettikunnassa ja yleensä puolustuslaitoksessa, vaan sitä voidaan pitää suorastaan kansallisenä ongelmana. Mutta laitoksessa, jossa esimiehellä on erittäin suuri valta ja jossa esimiesten ja alaisten väliset suhteet rakentuvat sotilaskurin perustalle,

ihmissuhteiden hoidolla on suorastaan ratkaiseva merkitys oikean "me"-hengen luomisessa.

Oikeata ja hedelmällisen yhteistyön välttämättömänä edellytyksenä olevaa "me"-henkeä ei voi kuitenkaan syntyä puolustuslaitoksessa, missä jonkin siinä palvelevan sotilaan — olipa hän alikas tai kenraali — ihmisarvoa teoin, sanoin tai vaikkapa vain ylimielisin elein ja katsein syvästi loukataan. Aina loukkauksia ei tosin voida tässä vajavaisten ihmisten maailmassa kokonaan välttää, mutta silloin loukkaus tulisi sovittaa anteeksipyyntöllä tai muulla sopivalla tavalla.

Nykyinen psykologia tekee sattuvasti eron aidoon johtajaan ja valtiaan välillä. Aito johtaja on johtaja, jonka auktoriteetti ei perustu ulkonaiseen arvovaltaan vaan hänen sisäisiin ja henkilökohtaisiin johtajaominaisuuksiinsa. Valtias sen sijaan on johtaja, jonka käskyvalta perustuu siihen, että hänelle on esimiesasemassaan annettu enemmän valtaa kuin jollekin toiselle henkilölle. Sotilaselämässä aito johtajakin joutuu luonnollisesti käyttämään usein esimiesasemansa suomaa valtaa tahtonsa toteuttamiseksi, mutta useimmiten aidot johtajaominaisuudet riittävät asioiden hoitamiseen, jos myös alaiset ovat saaneet perusteellisen ja hengeltään oikean sotilaskasvatuksen. Aidoksi johtajaksi ei kuitenkaan vain synnytä, vaan myös kasvetaan ja kehitetään. Tämän kasvamisen tulisi lisäksi tapahtua esimiesaseman vastuullisuuden ja siihen liittyvän vallan kasvun mukana, sillä mitä korkeammassa johtaja-asemassa ihminen on, sitä suurempi on hänen kiusauksensa langeta vallan väärinkäyttöön, mikäli hän ei samalla kasva ja kehity kohti yhä suurempaa henkistä kypsyyttä. Oikean "me"-hengen syntymiselle ja säilymiselle turmiolliseksi saattaa muodostua tilanne silloin, kuin jokin korkeassa asemassa oleva johtaja on henkisessä kypsyydessään jäänyt aivan alkuasteelle.

Henkiseen kypsyyteen kasvaminen edellyttää vuorostaan jatkuvaa itsensä kehittämistä ei vain ammatillisessa vaan myös yleissivistyksellisessä, psykologisessa, pedagogisessa ja moraalisisessa mielessä.

Jotta upseeri voisi kehittyä henkisesti kypsäksi, aidoksi johtajaksi, hänen olisi käsitykseni mukaan tunnustettava päteviksi ainakin seuraavat ihmis-käsittelyn perusteet:

1. Jokainen alainen on ihmisenä samanarvoinen kuin hänen esimiehensä.
2. Esimiehen tulisi suhtautua alaiseensa, kuten hän toivoisi oman esimiehensä suhtautuvan häneen.
3. Esimiesasema on esimiehelle uskottu kutsumustehtävä, jonka hoitamisesta hän on vastuussa kansalleen ja Jumalalleen.
4. Esimiehen valtaan ei liity vain vastuu virkatehtävien, vaan myös virkatehtäviin liittyvien ihmissuhteiden korrektista hoitamisesta.
5. Kukaan ihminen ei ole täydellinen olento, joten esimiehen tulee suvaita alaisensa suorituksissa määrätty virhetoleranssi, aivan samoin kuin alaisen myös esimiehensä suorituksissa.

6. Aito johtaja ei ole se, jota aina palveillaan vaan se, joka jaksaa myös kieltäytyä palveluksista sekä itsekin palvelulla.
7. Aidon johtajan ominaisuuksia eivät ole rajoitettun yksipuolisuus, ahdasmielisyys, ylpeys, ynnäseus, kopeus jne, vaan ehdoton oikeudenmukaisuus, kohteliaisuus, ystävällisyys, nöyryys jne.

Nämä ajatukset johtavat meidät siihen kirjaan, joka vuosisatojen aikana on kulunut kansamme käsissä ja josta se on myös ammentanut elämänviisautta ja ihmissuhteiden hoitamisen perusohjeita. Tarkoiton Raamatua, Elämän Kirjaa, joka pystyy antamaan ihmiselle suunnan ja päämäärän sekä tämänpuoleista että tuonpuoleista elämää varten.

Se ihminen, joka on uskossa ankkuroinut itsensä Jumalaa ja joka omatunto Jumalan sanaan sidottuna elää päivittäin ja hetkittäin iäisyysvastuussa teoistaan Jumalalle, on varmasti tietoinen myös siitä, miten hänen tulisi johtaja- ja kasvatustehtävänsä hoitaa, jotta hän kutsumustyösäänsäkin voisi tunnustaa korkeimmaksi siveelliseksi ohjeekseen Jeesus Nasarettilaisen käskyn rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseään. Meille ei ole häpeäksi myöskään tunnustaa, että olemme Jumalan edessä ja esimiesasemassammekin vain ansiottomia palvelijoita, jotka olemme monin tavoin, ajatuksin, sanoin ja teoin, rikkoneet Jumalaa ja lähimmäistä vastaan.

TELINEHANKINTOJA suunnitellessanne muistanette, että

toimittaa

"SUUREN

SUOSION

SAAVUTTANEITA"

VOIMISTELU- TELINEITÄ

kilpailuvälineet kansainvälisten sääntöjen mukaisia

koulutelineet oppilaskäyttöön soveltuvia

salien kiinteät laitteet yksi tyisköhtia myöten asiantun-
tevasti suunniteltuna

VOIMISTELUVÄLINE OY

OLAVI ROVE HELSINKI KOSKELANTIE 9. PUH. 791085

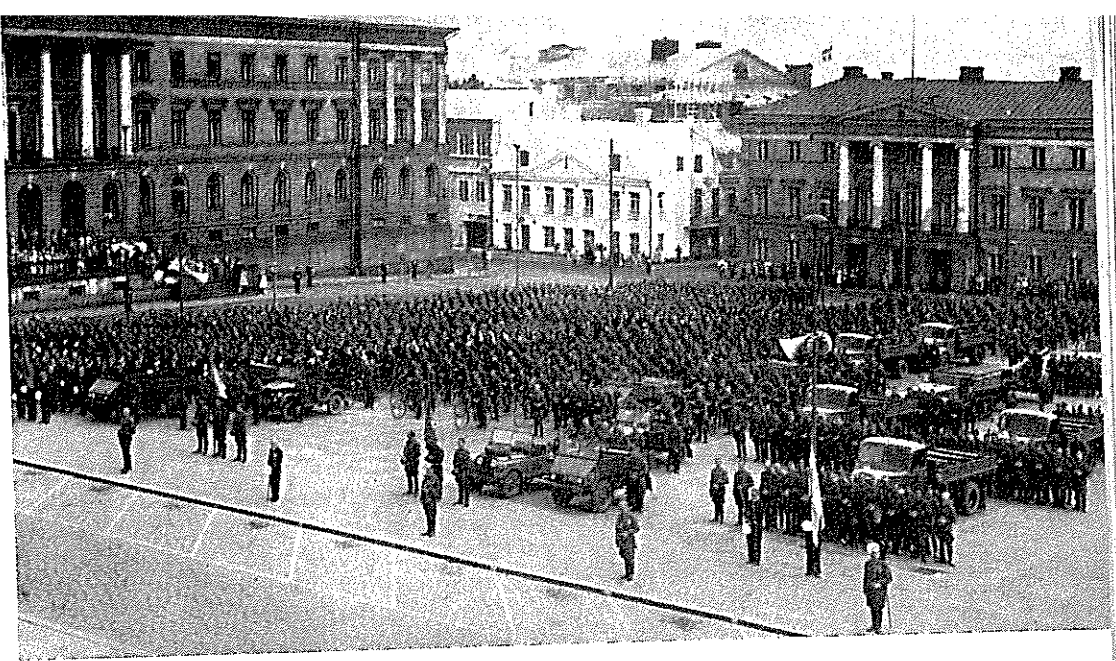
4. 6. 1960

*"Velvollisuudentunto oli se johtotähti, joka viitoitti hänen tiensä
missä asemassa tahansa hän palveli Suomen kansaa ja teki
työtä sen vapaan tulevaisuuden hyöäksi"*

— Ote Tasavallan Presidentin paljastussanoista —

*Helsingin ja lähim-
päristön joukot ko-
koontuneina katsel-
mukseen Senaatinto-
rille*

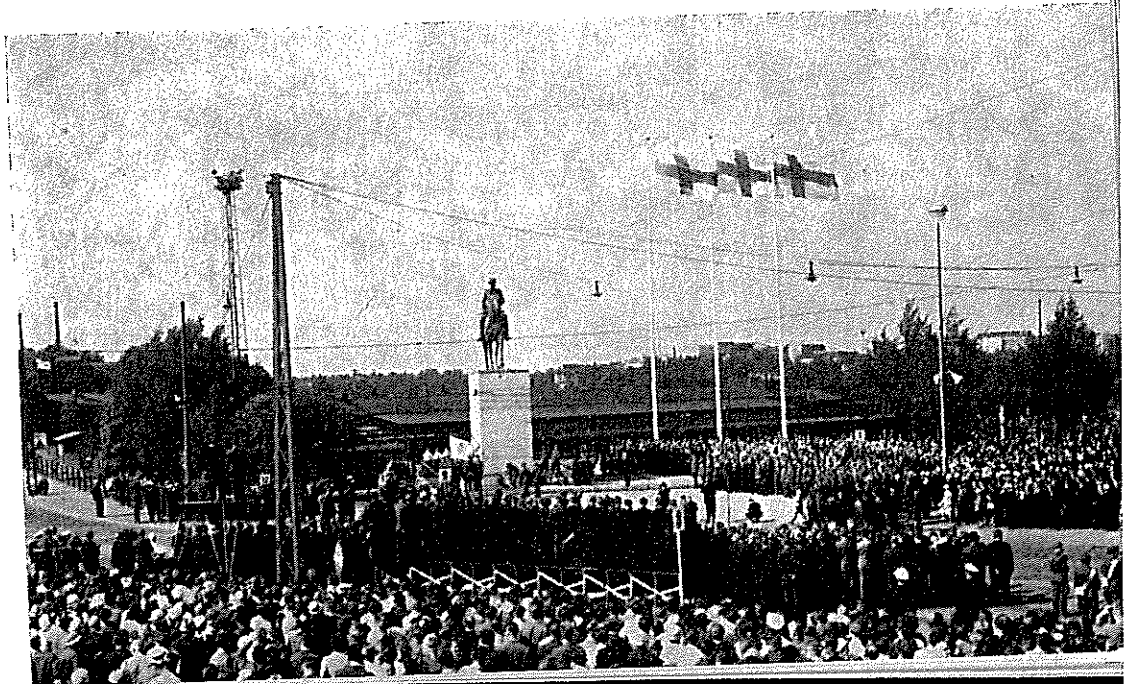

*Ohimarssi Marsalkan
patsaalla, jonka vas-
taanotti Tasavallan
Presidentti seuras-
saan Puolustusvoi-
main Komentaja*

*Seppelten lasku juuri
paljastetun patsaan
äärellä*

**Kuvat: Puolustusvoimain
kvalaboratorio**

KADETTIKUNNAN 40-VUOTISJUHLA

17.-19. 3. 1961

Kadettikunnan vuosikokous päätti 19. 3. 1960, että kunnan 40-vuotisjuhlaa vietetään laajana toverijuhlana Helsingissä. Juhlan yksityiskohtainen suunnittelu jää riippuvaksi mm siitä, kuinka paljon osanottajia ilmoittautuu. Osanottajien vähimmäismääräksi on laskettu n 350 henkeä. Ellei tätä osanottajamäärää ilmoiteta, luovutaan suuren iltajuhlan järjestämisestä ja se korvataan vaatimattomalla Kadettikunnan hallituksen ja valtuuskunnan järjestämällä juhlatilaisuudella, johon kutsutaan edustajia mm eri maanpuolustusjärjestöistä.

40-vuotisjuhlan ohjelma on suunniteltu seuraavaksi:

17. 3. 61 klo 11.00 Kadettikunnan valtuuskunnan kokous Kadettikoulussa
—, — „ 14.00 Kadettikunnan vuosikokous juhllisine lipunaulauksineen Kadettikoulussa
18. 3. 61 „ 13.00 Hartaushetki Hietaniemen kappelissa, kunniakäynti sankarihaudalla ja Suomen Marsalkan haudalla
—, — „ 15.00 Päiväjuhla Yliopiston juhlasalissa, johon osallistuvat kutsuvieraat ja kadettiupseerit naisineen. Juhlassa vihitään Kadettikunnan lippu.
—, — „ 19.30 Illallistanssiaiset kutsuvieraille ja kadettiupseereille naisineen
19. 3. 61 Varataan kadettikurssien kokoontumisia varten.

Juhlan yksityiskohtaisesta järjestelystä tullaan tiedoittamaan lähemmin Kylkiraudassa ja kiertokirjeillä Kadettiipiireille. Mutta jo näin ajoissa kiinnitetään kadettiupseerien huomiota asiaan, jotta kodin budjettia ja matkasuunnitelmia laadittaessa voitaisiin ottaa huomioon tämä kadettiupseerien veljeskokoontuminen, josta toivotaan yhtä laajaa kuin kuntamme 30-vuotisjuhla oli. Erityisesti toivotaan, että v 1961 kurssijuhliaan viettävät kadettikurssit sovittaisivat omat juhlaansa koko Kadettikunnan juhlan yhteyteen riippumatta siitä, milloin on kurssin upseereiksivalmistuspäivä. Tässä tarkoituksessa on varattu 19. 3. 61 eri kurssien omia kokoontumisia varten. Tällöin voidaan pitää kurssikokouksia, käydä Kadettikoululla ja suorittaa siellä haluttaessa sepeleenlasku koulun sankaritaululle ja ehkäpä syödä myös lounas tai päivällinen koulun ruokasalissa, mikäli siihen saadaan asianomainen lupa.

Iltajuhlan osallistumismaksu on mk 1500:— hengeltä. Maksuun sisältyy illallinen pöytäjuomineen. Muut tilaisuudet eivät aiheuta osanottajille kustannuksia lukuunottamatta matkoja Santahaminaan vuosikokoukseen ja kurseittain järjestettäviä ruokailuja Kadettikoulussa, joista peritään säädetty korvaus.

Ainakin puolet iltajuhlan osallistumismaksusta toivotaan maksettavan 31. 8. 1960 mennessä ja loput viimeistään 15. 12. 1960 mennessä. Maksut on suoritettava Kadettikunnan postisiirtotilille N:o 7091. Ratkaisu siitä, järjestetäänkö iltajuhla, tehdään 15. 12. 1960 mennessä suoritettujen ennakkomaksujen perusteella. Ellei iltajuhlaa järjestetä, rahat palautetaan lähettäville. Muuten ei palautuksia suoriteta, vaikkeivät asianomaiset tulisikaan juhlaan.

Kadettikunnan hallitus

KADETTIKUNTA 1921—1955

Jäljellä oleva varasto Kadettikunnan matrikelin täydennysosaa "Kadettikunta 1921—1955" myydään loppuun à 500 markkaa kappale. Tarjous on voimassa 1. 9. 1960 saakka ja kirjat postitetaan tilaus-ten saapumisjärjestyksessä. Tilaukset on lähetettävä Kadettikunnan toimistoon, Helsinki, Fredrikin-
katu 16 A 11. Uuden matrikelin julkaisemisesta ei toistaiseksi ole tietoa.

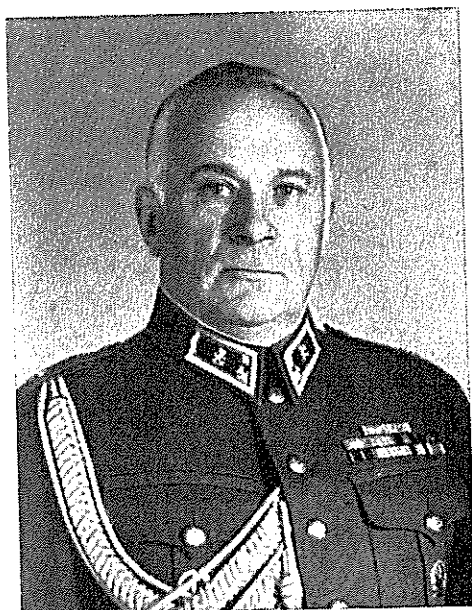
UUDET KADETTIKENRAALIT

ESKIL WILLIAM PEURA
ylennetty kenraalimajuriksi 28. 12. 59
9. kurssi

AARNE PIETARINEN
ylennetty kenraalimajuriksi 28. 12. 59
7. kurssi

LAURI AARNO AIRILA
ylennetty kenraalimajuriksi 25. 3. 60
8. kurssi

LAURI SOTISAARI
ylennetty kenraalimajuriksi 25. 3. 60
4. kurssi

Kadettipiirien kuulumisia

Mikkelin Kadettiipiiri Puumalassa

Mikkelin Kadettiipiirin suunnitelmassa toimintaohjelmaansa kevättälvellä, päätettiin mm tehdä retki Pirttimäen taistelupaikalle Puumalaan lähinnä sen vuoksi, että 5. 5. 60 on kulunut 170 vuotta taistelun suorittamisesta. Tuumasta tuliikin tosi ja 22. 5. oli joukko varuskunnan upseereita, myös Kadettikuntaan kuulumattomia, matkalla Mikkelin—Lietveden lossi—Puumala—Pirttimäki. Uusi matkailunähtävyys Puumalan kaunis hiekkarantainen Lietvedenranta parhaassa loistossaan.

Taistelupaikalla Pirttimäen maastossa, josta avautuu ihana ja kaunis näköala Saimaalle, oli kokoonnutun ilahduttavan runsas joukko Puumalan reserviupseeri- ja aliupseerikerhosta sekä kunnan edustajia.

Piirin puheenjohtaja eversti J Hynninen selvitti aluksi matkan tarkoitusta. Kadettiipiiri pyrkii vaalimaan vanhoja perinteitä, selvittämään historiallisia tapahtumia maakunnassa ja tutustuttamaan paikkakuntien asukkaita niiden historiallisiin muistoihin, tutustumaan reserviupseeri- ja aliupseerikerhoihin sekä niiden jäseniin henkilökohtaisesti ja perehtymään seutuihin, joista lähetetään poikia Mikkelisiin koulutettavaksi.

Retken tarkoitus oli samalla vaalia maanpuolustushenkeä ja tulkea maaseutukerhojen ansiokasta toimintaa järjestämällä heille ohjelmaa sekä tutustuttaa nykyistä Savon Prikaatin päällystystä 1788—90 aikaisen Savon Prikaatin historiaan.

Tämän jälkeen piirin varapuheenjohtaja evl M Nevasaari piti esitelmän: "Sotatoimet Savossa 1788—90. Pirttimäen taistelu." Esitelmänsijä kuvasi vuosittain sotatapahtumia käsitellen yksityiskohtaisesti varsinkin Puumalan seudun tapahtumia. Paikalta voitiin nähdä useimmat silloisten tapahtumien maastokoh-

dat. Tapahtumista 1789 mainittakoon erityisesti majuri Morian'in 4 p:n pituinen "koulukaus" vihollisen rintaman taakse ja taistelu sen selustassa. Lisäksi selvitti esitelmänsijä silloisen Puumalan komppanian kokoonpanon sekä sen upseerien ja muutamien aliupseerien vaiheita 1808—09 sodissa. Varsin moni näistä ja Pirttimäen taisteluun osaaottaneista on mainittu Vänrikki Stoolin tarinoissa.

Reserviupseerikerhon puheenjohtaja ylil V Kaipainen kiitti esitelmänsijää mielenkiintoisesta ja perusteellisesta esityksestä. Tämän jälkeen tutustuttiin lähistöllä oleviin vanhoihin hautoihin, joiden luokse on istutettu lehtikuusimetsikkö sekä ns ehtoolliskiveen, jonka ääressä kerrotaan muistitietojen mukaan jaetun ehtoollista sotilaille.

Matka suuntautui sitten Puumalan ja Sulkavan pitäjän rajalle ns Sairalanmäelle, jossa aidatun alueen keskellä on 1788—90 sodassa haavoittuneiden ja kaatuneiden muistomerkki. Sen on sinne hankkinut Savossa hyvin tunnettu nimineuvos Kalle Hämmäläinen, joka erityisesti on vaalinut Savon muistoja ja perinteitä. Täällä laskivat evl H Pokkinen, ltn Y Luhdanpää ja H Haimila muistomerkille Mikkelin Varuskunnan upseerien kukkaset.

Matka suuntautui nyt Puumalan kirkonkylään, jossa sen uudessa keskikoulussa Puumalan kunta tarjosi aterian ja kahvit niin vieraille kuin omillekin tilaisuuteen osallistuville pitäjäläisille. Täällä kunnanhallituksen puheenjohtaja maanvilj U Laakkonen lausui vieraat tervetulleiksi selvittäen lyhyesti Puumalan kunnan vaiheita ja nykyisiä näkemyksiä. Kuntahan on "vesikansan" pitäjä, suurin piirtein on Savonlinnaan, Mikkeliin ja Lappeenrantaan yhtä pitkä matka. Rautatietä ei ole.

Nautitun vieraanvaraisuuden ja yhdessäolon jälkeen eversti J Hynninen esitti kiitoksemme kirkostaen sanansa niin kunnalle kuin reserviupseereille ja aliupseereille toivottaen näille kaikille hyvää turistikesää.

Ylil Kaipainen toivoi pian näkevänsä vieraat jälleen uudelleen Puumalassa ja esitelmän pitäjää varattiinkin jo syyskautta varten.

Puumalassa käynti päättyi yhteiseen kunniakäyntiin Puumalan sankaripatsaalla, jossa evl Y Rajatoro, kapt K Raatikainen ja ltn P Seppänen laskivat varuskunnan upseerien kukkaset.

Retki Puumalaan oli onnistunut. Sää oli koko ajan erinomaisen kaunis auringon paistaessa lämmittävästi koko päivän. Retki osoitti myöskin sen, että piirin toiminta historiallisten muistojen vaalimisessa, paikkakuntaa koskevien esitelmien pidossa ja kosketuksen otossa maakuntaan näissä merkeissä on oikeaan osunut. Tarkoituksena on täydentää esitelmänsarjaa ja luovuttaa se asianomaisille kunnille ja Savon Prikaatille. Vastavaanlainen esitelmä Porrassalmen taistelu ja Ristiinan osuus sodassa 1788—90 on pidetty kevätkaudella Ristiinan reserviupseerikerholla.

Mikkelin kaupunki on kustantanut Nevasaari — Halla-Seppälän kirjusen Porrassalmi, joka on turistienkin saatavissa ja vuosittain on piiri joutunut antamaan apuaan monta kertaa taistelun selostamisessa. Mainittakoon hauskana tapahtumana, että 22. 5. oli Mikkelissä sairaanhoitajien retki Kuopiosta ja kun maj N Halla-Seppälä oli Puumalassa, opetteli hänen rouvansa ulkoa esitelmän Porrassalmen taistelusta ja piti kuin pitikin asiallisen selostuksen kuopiolaisille ammattisisarilleen.

M. N.

PUOLUSTUSLAITOS RAKENTAA — UUDET VARUSKUNNAT

Useimmat vanhat vuosisatamme alkupuolella tai sitä ennen rakennetut kasarmialueet, jotka vieläkin ovat puolustusvoimain käytössä joukkojen sijoituspaikkoina, sijaitsevat asutuksen piirittäminä kaupunkiemme alueilla.

Koulutuksen käsittäessä nykyisin valtaosaltaan entisen "äksiisin" sijasta ensi kädessä taistelukoulutusta, "tulta ja liikettä" sekä kaivautumista ja räjäytyksiä on selvää, että kaupunkioiloissa tämä ei enää oikein käy päinsä. Varuskuntiemme pahimpana haittana on ollut lähiharjoitusmaastojen suppeus tai suoranainen puute.

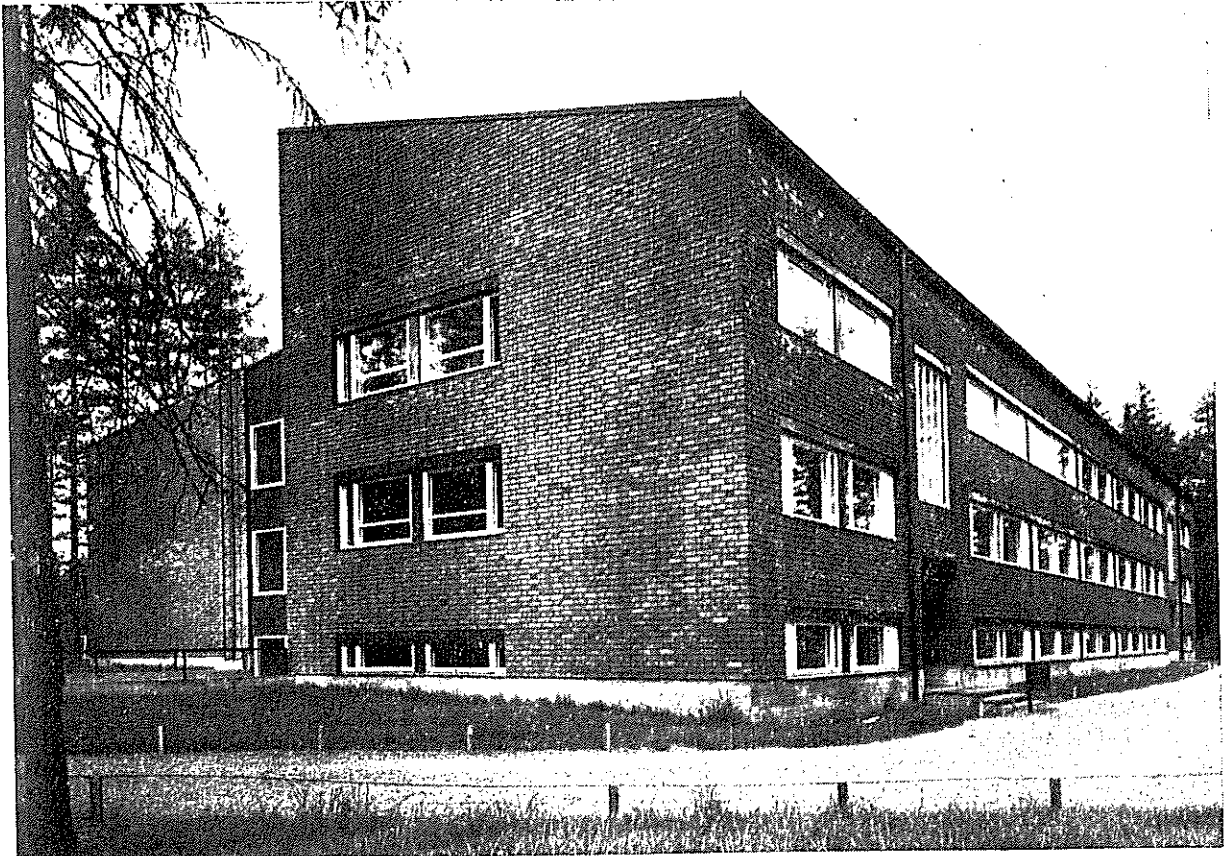
Näin ollen onkin ollut pakko ryhtyä suunnittelemaan ja valmistelemaan kokonaan uusien varuskuntien perustamista koulutusolosuhteiden parantamiseksi.

Koska puolustuslaitoksen rakennustoiminta ja nimenomaan tiedot uusista varuskunnista kiinnostanevat myöskin sekä palveluksessa olevia, että evp-jäseniämme on Kylkirauta haastatellut näiden asioiden tiimoilta Puolustusministeriön rakennusosaston päällikköä arkkitehti V Nokoa.

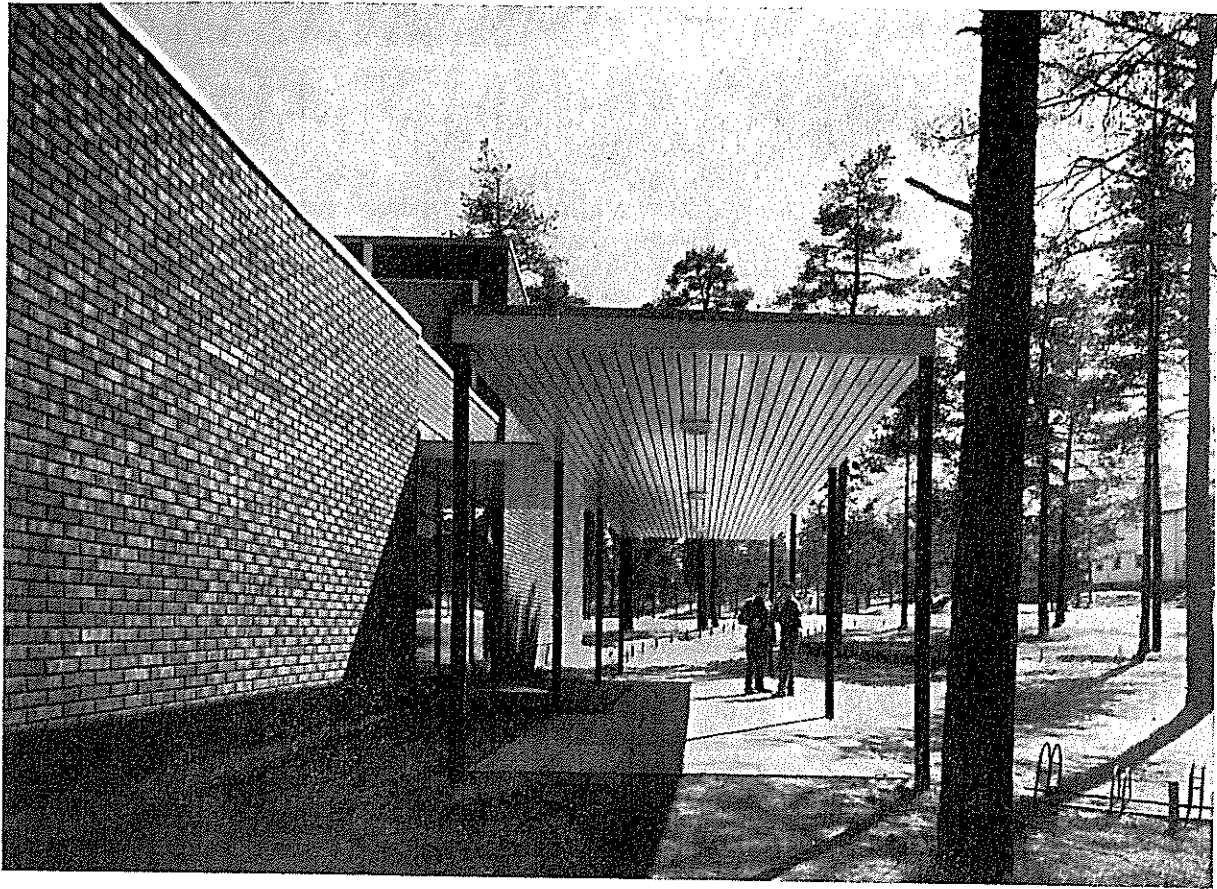
Varsinaisesti uusien varuskuntien rakentaminen aloitettiin Porkkalan palautuksen tapahduttua Porkkalan laivastoaseman rakentamisella. Vuosina 1958—59 oli tämä työmaa valtion suurimpia siirtotyömailta. Työntekijän määrä kohosi suurimmillaan aina 800 saakka mainitsee arkkitehti Noko. Porkkalassa rakennettiin tarvittavat majoitus-, asunto-, esikunta- ja viihdytystilat osittain uusia ja lisäksi on venäläisten rakentamista tiloista kunnostettu korjaamo- ja varastorakennelmat sekä itse sotasatama laitteineen.

Rakennustyöt täällä on nyt suoritettu miltei loppuun ja työt saadaan pääosin päätökseen ensi keväänä. Jo kesällä 1959 siirtyi Helsingin Laivastoasema Porkkalaan ja tämän kesän kuluessa asettunee sinne myös Rannikkojääkäripataljoona uusiin kasarmeihin.

Vuoden 1959 kuluessa tehtiin päätös neljän kaupunkiolosuhteissa nykyisin toimivan joukko-osaston siirtämisestä toiseen sijoituspaikkaan. Porin Prikaati tulee siirtymään Turusta Säkylään, Pohjois-Savon Prikaati Kuopiosta Kajaaniin, Pohjanmaan Jääkäripataljoona Vaasasta Sodankylään ja Ilmavoimien Viestipataljoona Hämeenlinnasta Luonetjärvelle. Kaikkien

Uusi kasarmirakennus Hyrylässä, piirtänyt arkkitehti Jorma Pankakoski

Hyrylän uusi sotilaskoti myös arkkitehti Jorma Pankakosken käsialaa

edellä mainittujen uusien varuskuntien rakennustyöt ovat meneillään.

Kuten päivälehdistäkin jo on voitu todeta, suunnitellaan parhaillaan Karjalan Prikaatin siirtoa pois Kouvolan kaupunkialueelta ja Pioneerirykmentin siirtoa Korialta Keski-Suomeen. Tänä vuonna on jo päätetty siirtää Satakunnan Lennosto pois Porin siviililentokenttäalueelta ja kaupungista Juupajoen pitäjän Siikakankaalle. Edellä mainittujen siirtojen osalta on vasta tehty periaatepäätös niin, että rakennussuunnitelmista ei vielä voida puhua, mainitsee arkkitehti Noko, arvelen, että näistä uusista varuskunnista voisimme keskustella ehkä ensi vuoden puolella.

Pysyäksemme vielä menneessä mainitsee arkkitehti Noko, että puolustusministeriö on vuoden 1959 aikana käyttänyt rakennustoimintaan 4.08 mrd mk, mihin sisältyy työttömyyden estämiseen ja työllisyyden ylläpitoon tarkoitetut 3.2 mrd mk. Sekä rakennustoiminta että materiaalihankinnat ovat merkittäväällä tavalla helpottaneet maan työllisyyden hoitamista.

Puolustuslaitokselle on vuoden 1959 aikana valmistunut (osin peruskorjattu) noin 314.000 m³ rakennuksia, joista asuin- ja kasarmirakennukset käsittävät puolet muun osan jakautuessa ruokaloiden, korjaamojen, varastojen ja sairaalatiilojen kesken. Vuoden 1959 kuluessa valmistuneita kasarmi- ja asuntouudis-

rakennuksia on kohonnut Oulun Hiukkavaaran, Kontiolahdelle, Haminaan, Porkkalaan ja Mikkeliin. Vanhemmista uudisrakennusalueista on mainittava Parola, Kouvola, Santahamina, Kokkola, Vehmainen, Kontiolahti, Riihimäki, Hanko, Hyrylä, Lappeenranta ja Korja.

RAKENTEILLA OLEVAT VARUSKUNNAT

Kajaani

Pohjois-Savon Prikaatin tulevalla varuskunta-alueella Kajaanissa ovat rakennustyöt siinä vaiheessa, että 5 rakennusta on jo saatettu vesikattoon.

Prikaatin kasarmialueen asemakaavasuunnittelun on suorittanut arkkitehti P Viljanen. Kokonaissuunnitelma käsittää 75 ha:n alueen ja n 260.000 m³ erilaisia rakennuksia ja näistä on nyt lähes 1/3 harjassa. Asemakaavasuunnittelussa on erotettu varsinainen kasarmialue ja kantahenkilöstön asuma-alue toisistaan. Kasarmialue tulee sisältämään 5 pitkä 3-kerroksista kasarmirakennusta sekä urheilu- ja viihdytyskeskuksen voimistelusalineen ja tietenkin sotilaskodin

Viheralue, jonka keskelle tulee sairaala, erottaa sen asuntoalueesta. Asuntoalue sijaitsee rakennusalueen itäreunassa Hoikanlammen länsirannalla. Siihen tulee alun toistakymmentä suurehkoa asuinrakennusta,

kauppakeskus sekä upseeri- ja aliupseerikerhot. Matka kaupunkiin on n 3—4 km.

Puolustusministeriön omistaman alueen laajuus on 500 ha ja Kajaanin kaupunki on varannut prikaatille lisäksi n 3000 ha alueen omista maistaan harjoitusalueeksi

Säkylä

Rakennustyöt PIM:n rakennustyömaalla Säkylän Huovinrinteellä aloitettiin viime vuoden joulukuussa. Lämpökeskus on valmis ja kasarmeja tullaan rakentamaan yhteensä 4 tai 5 Näistä tulee kivirakennuksia, joiden kunkin tilavuus on 28000 m³. Henkilökunnan asuntoalueella on aloitettu kolmen kerrostalon rakennustyöt. Talot ovat kaksikeroksia. Alueen suunnittelun on suorittanut arkkitehti P Viljanen.

Rissala — Kuopio

Rissalassa on jo vietetty kasarmirakennuksen, sairalan ja ruokalarakennuksen harjannostajaiset. Tänä siirtyä aikanaan Karjalan Lennosto Utista. Suunnittelutöistä tällä alueella on vastannut arkkitehti Jorma Pankakoski.

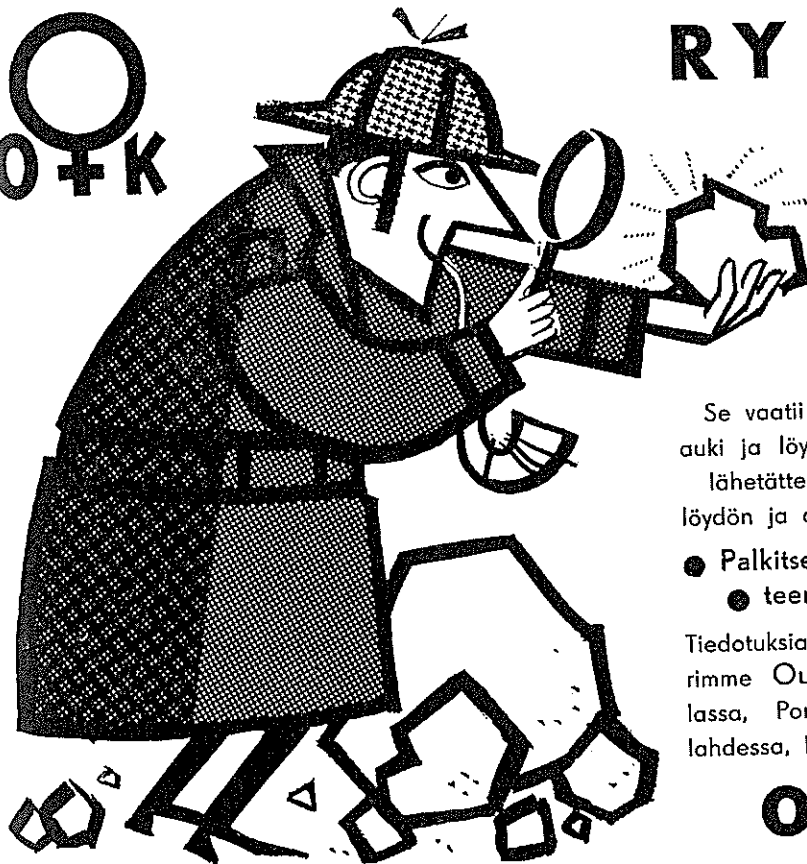
Mikä tulee Kuopion entisen kaupungin keskustassa sijaitsevan kasarmialueen kohtalo olemaan? Kysymykseen vastasi arkkitehti Noko, että Kuopioon jää-

Tällaisia ovat puolustusvoimain uudet korjaamoraakennukset

vät edelleenkin aluejärjestön esikunnat ja asevarikko, jonka yhteyteen siirrettäneen Asekoulu sekä Rissalaan siirtyvän lennoston kantahenkilöstö. Tehtyjen ennakkosuunnitelmien mukaan tulee äskenmainittujen esikuntien ja laitosten kantahenkilöstö asumaan ent kasarmialueella ja sieltä käsin todennäköisesti linja-autoilla käymään palveluksessa Rissalan lento-

O
O + K

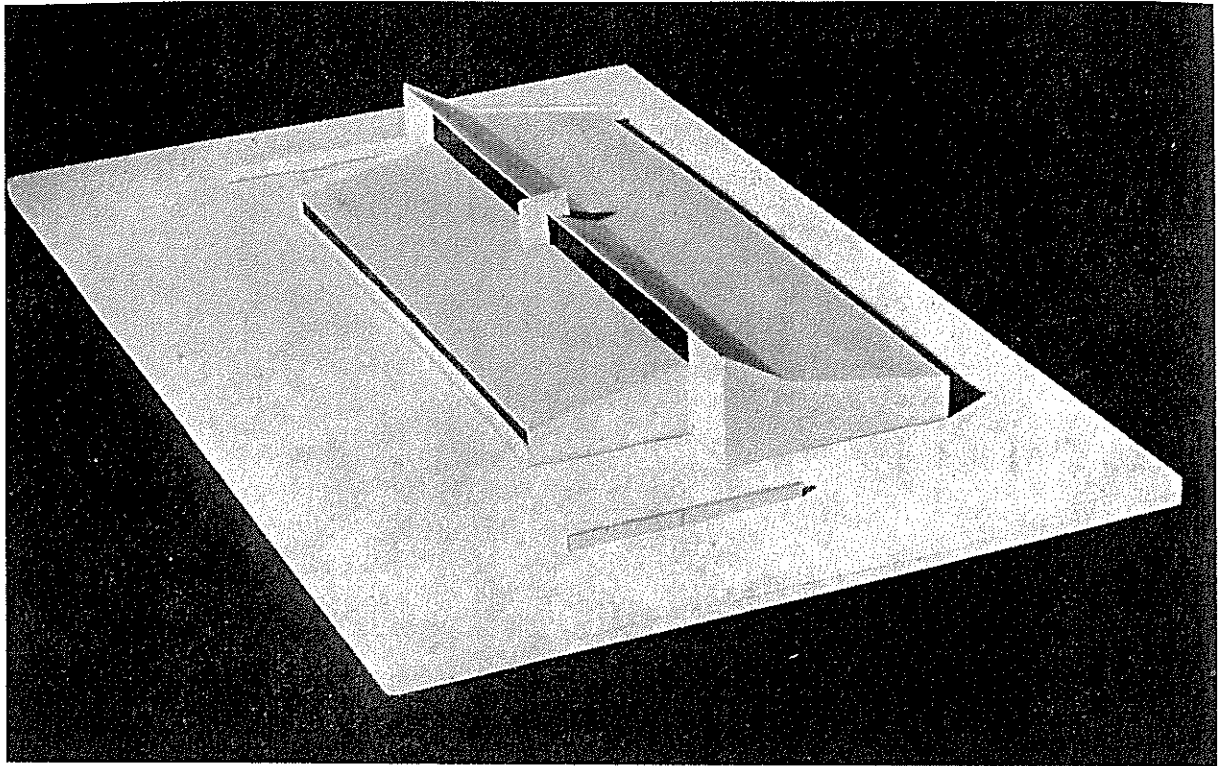
RYHTYKÄÄ MALMIN- ETSIJÄKSI

Se vaatii vain, että liikutte maastossa silmät auki ja löydetyänne tutkimisen arvoisen kiven, lähetätte näytteen meille. Juuri Te voitte tehdä löydön ja ansaita sievoiset rahat.

- Palkitsemme hyvät lohkareet
- teemme tutkimussopimuksia löydöistä

Tiedotuksia ja näytteitä ottavat vastaan konttorimme Outokummussa, Rovaniemellä, Aijalassa, Porissa, Ylöjärvellä, Vihannissa, Kotalahdessa, Körsnäsissä ja Helsingissä.

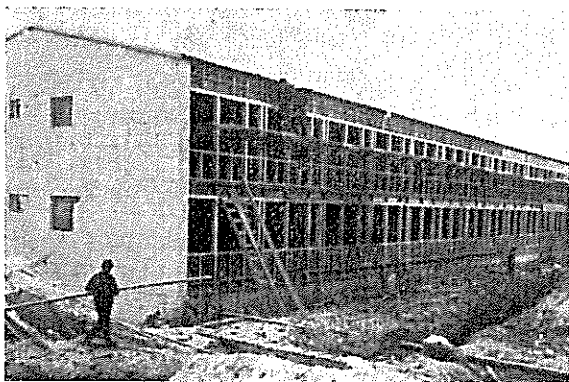
Outokumpu Oy

Sodankylään rakennettavien kasarmirakennusten pienoismalli, piirtäjä arkkitehti P Viljanen

kentällä ja varikolla. Lentokenttäalueelle sijoitetaan olosuhteiden pakosta 12 kantahenkilöstön perhettä ja näille ovat asunnot pian valmiit. Ensimmäinen osa Karjalan Lennostosta on jo tullut Kuopioon ja lisää tulee sitä mukaa kuin majoitustiloja valmistuu. Ensi talven aikana valmistuu kasarmirakennus lopullisesti.

Arkkitehti Noko oli sitä mieltä, että Kuopion kasarmialueesta tulee oloissamme erittäin kaunis yhdyskunta, jota eivät ole rumentamassa jo loppuun käytetyt kasarmit. Hän mainitsi, että vanhat tiilirakennukset, joista ainakin osa jää paikoilleen, kunnostetaan tarkoitustaan vastaavaan kuntoon. Kasarmialue muuttuu miehistöalueesta viihtyisäksi asutokaupun-

Sodankylään kohoava asuntotalo

ginosaksi, missä ei rikota tämän kauniin alueen luontoa, vaan sen sijaan osa rumista ja ikälopuista kasarmirakennuksista puretaan ja tilalle rakennetaan uusia ajanmukaisia asuinrakennuksia, joiden suunnittelussa ei missään tapauksessa mennä monikerrostyyliin.

Luonetjärvi

Jyväskylän lähistöllä Luonetjärvellä on hyvää vauhtia nousemassa uusi kasarmialue, kun järven länsirannalle vastapäätä Hämeen Lennostoa kohoaa Ilmavoimien Viestipataljoonan uudisrakennuksia kaikkiaan n 100.000 m³. Näistä on tällä hetkellä noin puolet rakenteilla.

Varuskunta-alue on täällä 650 ha, josta rakennusalue n 80 ha. Rakennusohjelma käsittää kaksi kasarmirakennusta majoitus-, koulutus- ja varastotiloineen n 12.000 m³, ruokalan, viihdytyskeskuksen, esikunnan, sairaalan sekä kantahenkilöstön asunnot yhteensä 53, tilavuudeltaan n 37.000 m³ ja haketta käyttävän lämpökeskuksen n 5400 m³.

Kasarmialue tulee Luonetjärven länsirannalle kauniille paikalle. Tikkakoskelta tultaessa on ensinnä vastassa kantahenkilöstön asuntoalue, jonka muodostaa aikanaan 4 kerrostaloa ja kolme rivitaloa. Näiden takana on lämpökeskus ja esikunta sekä sairaala. Kaksi n 200 miehen kasarmirakennusta sekä huolto- ja viihdytystilat ovat alueen toisessa laidassa. Suunnitelmiin sisältyy myös urheilukentän rakentaminen

alueelle. Rakennus- ja aluesuunnittelun on suorittanut arkkitehti Autio.

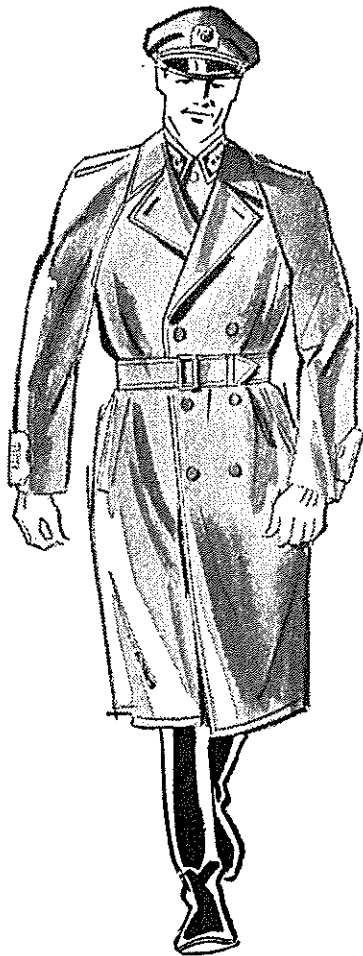
Sodankylä

Kauas napapiirin tuolle puolen nousee tunturien keskeen uusi varuskunta arkkitehti P Viljasen suunnit-

telemana. Mitenkä mahtanee kantahenkilöstö sopeutua eristettyyn asemaansa ja pitkään pimeään!

"Sodankylän varuskunta saa kaiken uutta, asianmukaista ja nykyoloja vastaavaa.

Missä on koti, siellä ihminen viihtyy — miksipä ei myös Sodankylässäkin", toteaa arkkitehti Noko.

Mallitaan ja väriltään virallinen upseerin kevyt päällystakki

Kangas on korkealaatuista täysvillaista erikoiskangasta, vuori erittäin vahvaa silkkiä. Huoliteltua työtä viimeistä tikkiä myöten. Alla olevan mittataulukon perusteella on päällystakki helppo tilata myös postitse. Toimitus postiennakolla.

	N:o	46	48	50	52	54	56
Takin pituus	cm	114	116	118	120	122	124
Hihan pituus	„	64	65	66	67	67	68
Rinnan ympäryspaidan päältä	„	92	96	100	104	108	112
Hinnat mk		15.600	16.000	16.000	16.000	16.700	16.900

Kun hihalaatat poistetaan, on takki siviilissä hieno välikausiasu.

SKOHA

Helsinki — Kalvokatu 6 — Puhelin 61 261

Ammus - Sytytin Oy

RAUMA

Seuraavalla sivulla olevan taulukon selitteet.

1. Evp-upseerin ja -aliupseerin sallitaan käyttää asetuksien n:o 18/54 ja 410/58 mukaisesti sitä virkapukua, joka oli vahvistetussa käytössä ao:n vapautuessa palveluksesta, ei kuitenkaan valkoista käsivarsinauhaa. Reservin upseerin ja aliupseerin sallitaan toistaiseksi käyttää pukua m/36 varuskuntapuvun m/58 ohella.
2. Kalossien käyttö on sallittua.
3. Kunniamerkkejä käytetään Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan hallituksen antamien sääntöjen mukaisesti.
4. Sisäpalveluksessa oltaessa ja kulkuneuvossa voidaan takki m/58 riisua, kasarmi- ja leirialueella sekä joukon mukana oltaessa silloin, kun yhdenmukaisen pukeutumisen takia ei erityisestä syystä toisin määrätä.

Maavoimien kantohenkijösten virkapukujen kokoonpano

Vaateus-esine	Paraattiasu 1)	Juhla-asu ja pieni juhla-asu 1)	Varailiasu 1)	Palveluasus 1)
Päähine	— kesälakki m/39 — turkislakki m/39 (kenraalilla ja kenttäpiispalla valkoinen) — hippalakki m/49 (kun ei olla joukon mukana) — kypärä eri määrähksestä	— turkislakki m/39 (kenraalilla ja kenttäpiispalla valkoinen) — hippalakki m/49	— turkislakki m/39 — hippalakki m/49	— kesälakki m/39 — turkislakki m/39 — hippalakki m/49 (kun ei olla joukon mukana) — kypärä eri määrähksestä
Takki	— takki m/58 — takki m/36 (paraatijoukoihin kuuluvilla)	— takki m/58	— takki m/58	— takki m/58 1) — takki m/36 — kesäpusero (vain joukko-osastopalveluksessa kesälakin ohella)
Housut	— saapashousut m/36	— suorat housut m/36	— suorat housut m/36	— housut m/58 — saapashousut m/36
Päällystakki	— päällystakki m/57 (m/51) — kesäpäällystakki m/36 (kun ei olla joukon mukana) — kokeilusadetakki m/59 (kun ei olla joukon mukana)	— päällystakki m/57 (m/51) — kesäpäällystakki m/36 — turkki m/51 — kokeilusadetakki m/59 — kokeilusuojaviitta m/59	— päällystakki m/57 (m/51) — kesäpäällystakki m/36 — turkki m/51 — kokeilusadetakki m/59 — kokeilusuojaviitta m/59	— päällystakki m/57 (m/51) — kesäpäällystakki m/36 — turkki m/51 — kokeilusadetakki m/59 — kokeilusuojaviitta m/59 — kenttäturkki m/53 (vain kenttöoloissa)
Jalkineet 2)	— mustat nahkasaappaat	— mustat sileät nahkapohjaiset varsi- tai puolikengät	— mustat sileät nahkapohjaiset varsi- tai puolikengät	— mustat saappaat — mustat sileät varsi- tai puolikengät — hihojaljineet (vain kenttöoloissa ja hiindettäessä)
Käsineet	— tummanruskeat sormikkaat	— valkeat sormikkaat	— tummanruskeat sormikkaat	— tummanruskeat sormikkaat — nahkakintaat (vain kenttöoloissa)
Yyö	— nahkavyö m/27 (takin ja käsineitten mukana ollessa)	— juhavyö m/38	—	— nahkavyö (ulkopalveluksessa joukon mukana ollessa, vartiopalveluksessa ja joukko-osaston, vast, päivätyöpalveluksessa sekä erityisesti syystä annettua määrähksestä)
Miekan-kannahtin	— miekan-kannahtin m/51 (vain miekkaa kannettaessa)	— juhlapyynn miekan-kannahtin (miekan mukana ollessa)	—	—
Ase	— miekka (päällystölle, sotilasmestariilla, ylliväpeliillä ja väpäpelillä) — pistooli ylikersantilla ja kersantilla sekä päällystölle ja alipäällystölle mt-ajoneuvolla ja pp:llä liikuttaessa — sotatarjoitusten päättäjätisparaatissa on ase sama kuin harjoituksissa — ryhämäjohtajana toimivalla kanta-alupseerilla on ase sama kuin muillakin ryhämäjohtajilla — kunnantavartton ase on määrää vartton asettaja — paraatijoukoihin kuulumatottomien Paraattiasetuksista määrätään ao paraatitöskälyssä	— J u h l a - a s u — miekka (päällystölle, sotilasmestariilla, ylliväpeliillä ja väpäpelillä vain erikseen määrätessä)	—	— eri määrähkseen mukaan
Paita	— harmaa sotilaspaita m/58	— valkoinen kaksinkertaisella kauluksella ja kaksinkertaisilla kaulosimilla varustettu	— valkoinen kaksinkertaisella kauluksella ja kaksinkertaisilla kaulosimilla varustettu	— harmaa sotilaspaita m/58
Solmio	— grafiittiharmmaa	— hopeanharmaa	— hopeanharmaa	— grafiittiharmmaa
Sukat	—	— tummanharmmaat, yksiväriset	— tummanharmmaat, yksiväriset	— tummanharmmaat, yksiväriset
Kaulalaina	— harmaa, päällystakin värinen (takin m/58 ohella)	— valkoinen (päällystakin ohella)	— harmaa, päällystakin värinen (käyttö sallittu)	— harmaa, päällystakin värinen (käyttö sallittu)
Kunniamerkit ja -nauhat	— kunniamerkit 2) — kunniamerkit 2) — kunniamerkit 2) — kunniamerkit 2)	— J u h l a - a s u — kunniamerkit 2) — P i e n i j u h l a - a s u — kaularisti ja kunniamerkkinauhat 2)	— kaularisti ja kunniamerkit 2) — kaularisti ja kunniamerkit 2)	— kunniamerkinauhat (kenttöoloissa ei käytetä nauhoja) — sodassa saadun kaularistin käyttö sallittu 2)

11. KADETTIKURSSIN 30-VUOTISJUHLA

11. KADETTIKURSSIN ILTAJUHLASTA KALASTAJATORPASSA 15. 5 1960.

Istumassa vasemmalta: ev V Tuulensuu, ev T Rantala, konrmaaj T Kopra, ev A Mattila evl evp E Heiniä, maj evp E Reinivuo, maj J Teppola. Seisomassa vasemmalta: maj evp A Kettunen, ev evp R Pajari, evl evp S-E Sirén, maj evp T Appelroth, evl evp U S Hahti, ev evp L Bremer, maj evp T U Erwe, evl A Kunttu, maj evp J Jaakonkari, evl evp A Lumme, evl evp W Alho.

11. kadettikurssi vietti 30-vuotisjuhlaansa 15. 5. 1960 Helsingissä. Päivällä suoritettiin kunniakäynti Hietaniemen sankarihaudoille, missä kenrmi T Kopra, eversti V A Tuulensuu ja majuri A Kettunen lasivat sankarivainajille omistetun seppeleen. Suomen Marsalkan haudalle toivat seppeleen eversti Lauri Bremer, eversti Tauno Rantala ja evl S E Sirén. Kunniakäynnin jälkeen laskettiin vielä kukkaviihkot Hietaniemen hautausmaalla lepäävien kurssitoverien haudoille. Myöhemmin päivällä kurssin jäsenet kävivät Sotamuseossa tutustumassa talvisodan muistonäyttelyyn.

Illalla kahdeksantoista kurssitoveria naisineen kokoontui Kalastajatorpalle yhteiselle päivälliselle. Juhlatoimikunnan puolesta lausui evl Walter Alho kunniavieraaksi kutsutun, Kadettikoulun varajohtajana ja vanhempana itätiikan opettajana kurssin aikana toimineen kenrl A Blick'in puolisoineen sekä muut osanottajat tervetulleiksi. Rouva Blick'ille ojennettiin kurssin puolesta kukkia. Juhlapuheen piti kenrmi T Kopra kohottaen

maljan polvesta polveen jatkuvalle ikuiselle kadettitoveruudelle. Kenrl Blick tervehti entisiä oppilaitaan muutamain sydämellisin sanoin.

Kurssin kadettiväpeli, maj Teppo Erwe puhui naisille, minkä jälkeen ev Risto Pajari luovutti leikkilisin sanankääntein kurssitoverien muistolahjana lasimaljakon evl A Kuntulle, joka vaivojaan säästämättä on ansiokkaasti usean vuoden ajan toiminut kurssin yhteysupseerina.

Ilta kului rattoisasti vilkkaan seurustelun, tanssin, pianoesitysten ja laulun merkeissä. Vanhoja muistoja verestettiin eri pöytäkunnissa ja raikuvat suosionsoitukset sai osakseen maj A Kettunen kuvatessaan sattuvasti muutaman hupaisan tositapahtuman kurssiajalta ja viime sodasta. Seuraavana päivänä nautittiin vielä yhteinen aamiaisen Katajanokan upseerikerhossa kymmenen miehen voimalla.

KADETTIUPSEERIT! Muistattehan, että kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön palkintojen ja apurahojen haku aika menee umpeen joulukuun viimeisenä päivänä.

Vielä ehtii kirjoittaa, kun vain heti käy tuumasta toimeen.

A. JALANDER & Co Oy

*Laivanselvitys ja
huolintaliike*

OULU

KADETTIKUNNAN VUOSIKOKOUS

Pöytäkirja Kadettikunta ry:n vuosikokouksesta 19. 3. 60 klo 10.00. Läsnä oli 53 ja valtakirjoilla edustettuna 1344 eli yhteensä 1397 jäsentä.

Kokouksen puheenjohtajana toimi kenrm O Seeve, varapuheenjohtajana kenrl E Kukkonen ja ev T Reponen, sihteerinä maj P Ojanperä sekä pöytäkirjanpitäjänä kaptl E Syrjälä ja ltn P Knuuttila.

1. §

Vuosikokous alkoi Kadettikoulun lipun sisään tuolla, jonka jälkeen Kadettikunnan puheenjohtaja O Seeve lausui avaussanat toivottaen kutsuvieraat ja vuosikokouksen osanottajat tervetulleiksi.

Eversti N Simojoen pitämän rukousaktin jälkeen lähetettiin tervehdyssähkeet

- Tasavallan Presidentille
- Jalkaväenkenraali S Simeliukselle
- Kenraalitar Anni Waldenille ja
- Rouva Helvi Nurmiolle.

Vuosikokous valitsi seppeleenlaskijoiksi Suomen Marsalkka Mannerheimin haudalle ja Hietaniemen sankarihaudoille ev L Könösen, evl M Nevasaaren ja kapt I Tiaisen, jotka välittömästi kävivät suorittamassa saamansa tehtävän.

Kenrm O Seeve ilmoitti, että Kultauiseen Kirjaan on merkitty seuraavat kenraalit:

- Heinrichs, A E, kutsuttu kunniajäseneksi 14. 3. 59
- Lammetsmaa, P, ylennetty kenraalimajuriksi 29. 8. 58
- Järventausta, J J, ylennetty kenraalimajuriksi 29. 8. 58
- Seeve, F O, ylennetty kenraalimajuriksi 8. 12. 58

sekä että valtuuskunta on hyväksynyt merkittäviksi seuraavat:

- Kopra, T T, ylennetty kenraalimajuriksi 23. 3. 59
- Pietarinen, A, ylennetty kenraalimajuriksi 28. 12. 59
- Peura, E W, ylennetty kenraalimajuriksi 28. 12. 59

Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön puolesta suoritti kenrm G Ehrnrooth säätiön myöntämien palkintojen jaon. Niitä saivat:

- ev K J Mikola, 100.000:— kirjasta "Suomen Rannikkotyöstö 1918—58" ja neljä eri painosta julkaistuista teoksista,
  - ylil P Hirvonen, 50.000:— kirjasta "Ilmojen valloittajien tarina",
  - maj A O Väänänen, 30.000:— kirjasta "Partio pulassa",
  - evl E Sandström, 25.000:— Helsingin kaupungin väestön suojelua koskevasta tutkielmasta.
- Yhteensä mk 205.000:—.

Lisäksi kenrm Ehrnrooth ilmoitti, että säätiö on tehnyt periaatepäätöksen, jonka mukaan ä 100.000 markan suuruiset apurahat on päätetty myöntää kapteeneille J Valtanen ja L Koho yhteisesti tutkielmasta: "Henkinen maanpuolustus ja puolustusvoimien rauhan ajan tehtävät sen lujittamisessa" sekä kapteeni E Soimiselle tutkielmasta: "Vaikeakulkuisen maaston ympäröimien Lapin pääteiden suunnissa kesäolosuhteissa noudatettava puolustustaktiikkamme lähinnä perusyhtymän puitteissa nykyisen sotateknillisen kehityksen ja suurvaltojen joukkojen organisaatiossa tapahtuneet muutokset huomioon ottaen".

Lipun poistuttua seurasi maisteri Erkki Salosen juhlaesitelmä aiheesta "Suomalainen kulttuuripoliittikka".

Esitelmää seuranneen kahvitilaisuuden aikana esitivät Kadettikunnalle tervehdyksensä seuraavat yksityiset ja järjestöjen edustajat:

- Valtiovallan puolesta esitti tervehdyksen puolustusministeri Leo Häppölä,
- Jalkaväenkenraali A E Heinrichs,
- Jääkäriiliitto ry:n puolesta kenraalimajuri Leo Ekberg,
- Haminan Kadettiklubin puolesta evl A J Lönnroth ja maj A Sommar,
- Upseeriliiton puolesta kenrm R Arimo ja
- II Upseerien Yhdistys ry:n puolesta maj E Tukkimäki.

Lisäksi luki puheenjohtaja Aliupseeriliiton tervehdyksen.

Kenrm O Seeve vastasi tervehdyksiin.

2. §

Varsinaisen vuosikokouksen avasi Kadettikunnan puheenjohtaja kenrm O Seeve.

3. §

Vuosikokous todettiin laillisesti kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

4. §

Kokouksen varapuheenjohtajiksi valittiin kenrl E W Kukkonen, ja ev T Reponen, sihteeriksi maj P Ojanperä, kaptl E Syrjälä ja ltn P Knuuttila, pöytäkirjan tarkastajiksi kom K Pekkanen ja maj E Korpikoski sekä ääntenlaskijoiksi maj P Parviainen, kapt V Linnakko ja kapt O Vihma.

5. §

Käsiteltiin vuosikertomus toimintavuodelta 1959. Valtuuskunnan jäsen ev Hautalan esityksestä hyväksyi vuosikokous vuosikertomuksen.

6. §

Maj P Ojanperä luki tilintarkastajien poissa ollessa Kadettikunnan ja Kylkiraudan tilintarkastuskertomukset.

7. §

Kenrl E Kukkonen esityksestä myönsi vuosikokous yksimielisesti hallitukselle tili- ja vastuuvapauden toimintavuodelta 1959.

8. §

Kapt J Valtanen esitti toimintasuunnitelmaehdotuksen vuodeksi 1960, jonka valtuuskunta oli jo kokouksessaan käsitellyt ja hyväksynyt. Vuosikokous hyväksyi toimintasuunnitelman keskusteluitta sellaisenaan.

9. §

Ev T Reponen selosti hallituksen laatimaa talousarviota vuodelle 1960 ja esitti sen hyväksyttäväksi. Kokous hyväksyi talousarvion.

Samalla vahvistettiin edellisen vuoden jäsen- ja liittymismaksut sellaisenaan myös kuluvalle vuodelle.

10. §

Maj P Ojanperä selosti Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön toimintaa ja sen varatilanteen kehitystä sekä nykyistä taloudellista asemaa. Katsauksessaan hän mainitsi mm, että n 900 Kadettikunnan jäsentä ei lahjoituksillaan tue säätiön toimintaa ja toivoi kadettioppien edustajien piireissään selostavan säätiön merkitystä ja sen toimintaperiaatteita.

11. §

Kenrm G Ehrnrooth selosti Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön toimintaa vuoden katsauk-

sen sen kehitysvaiheisiin ja mainiten säätiön varatilanteen kehittyneen siinä määrin vakavaraiseksi, että se vastaisuudessa voinee jakaa palkintoina ja apurahoina n 900.000 markkaa vuodessa, minkä lisäksi säätiö voi käyttää aikaisempina vuosina jakamatta jääneitä ylijäämiään. Lopuksi kenrm Ehrnrooth toivoi kadettiipiirin edustajien piireissään selostavan säätiön toimintaa. Selostus ei aiheuttanut keskustelua. Puheenjohtaja kiitti selostuksesta.

12. §

Sääntöjen 6. §:n muuttaminen

Edellisessä vuosikokouksessa 14. 3. 59 Helsingin kadettiipiiri teki aloitteen Kadettikunnan sääntöjen 6. §:n muuttamiseksi siten, että lause "Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä hallituksen enemmistön tulee valinnan tapahtuessa olla vakinaisessa palveluksessa olevia upseereita", poistettaisiin säännöistä tarpeettomana.

Suoritettua äänestyksessä Helsingin kadettiipiirin esitys hyväksyttiin äänimäärin 1141—146. Koska päätöksiin, jotka tarkoittavat sääntöjen muuttamista, vaaditaan vähintään 2/3 kaikista Kadettikunnan kokouksessa annetuista äänistä sekä päätöksen vahvistaminen samanlaisella äänen enemmistöllä seuraavassa Kadettikunnan kokouksessa, esitti puheenjohtaja mainitun sääntöjen muutosehdotuksen toiseen käsittelyyn.

Kokous hyväksyi yksimielisesti muutosehdotuksen, joten se tuli lopullisesti ratkaistuksi.

Jäsenmaksujen periminen ja säätiölahjoitusten kerääminen suoraan Kadettikunnan toimiston toimesta

Turun kadettiipiiri teki aloitteen edellisessä vuosikokouksessa, jossa ehdotettiin, että Kadettikunnan toimiston toimesta perittäisiin ja kerättäisiin ko maksut suoraan evp-jäseniltä. Nyt oli Kouvolan Kadettiipiiri tehnyt aloitteen, jonka mukaan kaikilta jäseniltä perittäisiin jäsenmaksut ja kerättäisiin säätiölahjoitukset suoraan Kadettikunnan toimistosta.

Majuri Haapaniemi esitti hallituksen kantana seuraavaa: Kadettikunta ja SMM-säätiö ovat kaksi eri yhdistystä, joilla kummallakin yhdistyslain mukaan on oltava oma kirjanpito ja sen yhteydessä myös omat tositteensa. Näin ollen kyseisiä maksuja ei voida periä eikä ilman tilisiirtoa tilittää esim samoilla postisiirtokorteilla, vaan on ne kirjoitettava kumpaakin yhdistystä varten erikseen. Tämä ei kuitenkaan vielä muodosta estettä maksujen perimiselle Kadettikunnan toimistosta, mutta menettelyllä on hallituksen mielestä seuraavat varjopuolet:

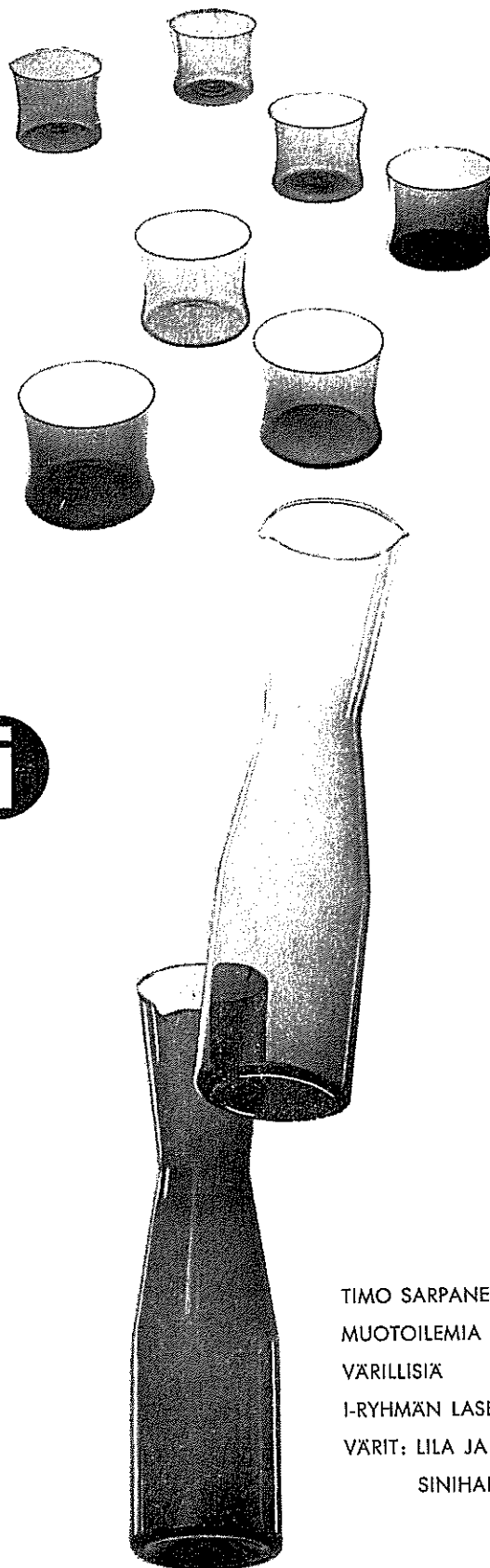
1. Piirien eräissä tapauksissa muutenkin puutteellinen yhteys evp-jäseniin heikkenisi entisestään.
2. Piirit menettäisivät tältä osin jäsenmaksujen perinnästä niille tulevat 10 % korvauksen.
3. Menettely saattaisi aiheuttaa jäsenmaksun maksamisen laiminlyömistä ja säätiölahjoitusten pienemmistä.

Kun useissa piireissä kuitenkin kerätään myös ns piirimaksu, pitää hallitus suotavana myös yhdistyksen jäsenmaksun perimistä samassa yhteydessä. Jos kuitenkin kerätään myös ns piirimaksu, pitää hallitus suotavana myös yhdistyksen jäsenmaksun perimistä samassa yhteydessä. Jos kuitenkin varsinkin suuret piirit samoin kuin sellaiset piirit, joissa jäsenistö asuu laajalla alueella, katsovat olevan etua postisiirtokorttien käyttämisestä, voidaan Kadettikunnan toimesta painattaa ps-kortteja ja jakaa niitä piirien käyttöön. Piirien tulisi kuitenkin tällöinkin koota jäsentensä maksut ja tilittää ne edelleen kokonaisuutena Kadettikunnan toimistoon.

Kokous hyväksyi hallituksen kannanoton, joten jäsenmaksut vuonna 1960 peritään entiseen tapaan.

Valtuuskunnan kokoonpanon muuttaminen

Edellisessä vuosikokouksessa Pirkka-Hämeen kadettiipiiri teki aloitteen sääntöjen muuttamiseksi niin,

TIMO SARPANEVAN
MUOTOILEMIA
VÄRILLISIÄ
I-RYHMÄN LASEJA
VÄRIT: LILA JA
SINIHMARMAA

KARHULA-IITTALA

että ne valtuuskunnan jäsenet, jotka eivät samalla ole hallituksen jäseniä, valittaisiin tähänastisesta poikkeavasti siten, että jokainen kadettiipiiri valitsisi valtuuskuntaan yhden jäsenen sekä lisäksi yhden jäsenen jäsenlukunsa kutakin täyttä sataa kohden.

Majuri Haapaniemi esitti hallituksen kantana seuraavaa: Hallitus on tutkinut asiaa ja tyydytyksellä tervehtinyt ajatusta, joka merkitsee Kadettikunnan kenttäorganisaation vaikutuksen lisäämistä yhdistyksen toiminnassa.

Nykyisin hallitukseen kuulumattomat valtuuskunnan jäsenet on valittu siten, että heistä 8 on Helsingistä ja 7 ulkopuolelta. Suhdeluvun määrittä aikoinaan lähinnä pyrkimys saada valtuuskunta ilman suuria matkakustannuksia päätösvaltaisena koolle tarvittaessa muulloinkin kuin vuosikokouksen yhteydessä.

Esitetyn aloitteen mukaisesti tulisi uuteen valtuuskuntaan hallituksen jäsenien lisäksi kuulumaan 41 jäsentä, joista 29 olisi piirien edustajia ja 12 sellaista, jotka piirit valitsisivat jäsenlukunsa perusteella. Nykyisen jäsenmäärän mukaisesti mainituista 12 jäsenestä olisi 8 Helsingistä ja yksi Hämeenlinnan, Turun, Oulun ja merivoimien kadettiipiiristä. Tämä merkitsee sitä, että jos valtuuskunta kokoontuu vuosikokouksen yhteydessä ja jos valtuuskunnan jäsenet samalla olisivat piiriensä virallisia vuosikokousedustajia, rajoittuisi aloitteen toteuttamisesta aiheutuva kokouskustannusten lisäys vain kolmen edustajan (Hämeenlinna, Turku, Oulu) matkakuluihin. Tätä ei voida pitää kohtuuttomana aloitteen muutoin suureen merkitykseen verrattuna.

Jos valtuuskunta kuitenkin juoduttaisiin kutsumaan koolle muulloin kuin vuosikokouksen yhteydessä, merkitsisi aloitteen mukainen valtuuskunta noin 150.000 mk:n kokouskustannusta nykyisen valtuuskunnan noin 30.000 mk:n kustannusten sijasta.

Koska aloitteen toteuttaminen täten pahimmassa tapauksessa merkitsisi huomattavaa kokousmenojen kasvua, jättää hallitus asian vuosikokouksen ratkaistavaksi.

Päätettiin, että valtuuskunnan kokoonpano jää ennalleen.

15. §

Kapt Tiainen esitti Perinteiden- ja upseerikasvatuksen jaoston laatiman ehdotuksen Kadettikunnan 40-vuotisjuhlan pääpiirteiseksi ohjelmaksi.

Ehdotus hyväksyttiin.

16. §

Suoritettiin Kadettikunnan toimihenkilöiden vaalit. Suoritettiin valtuuskunnan tekemä esitys hallituksen kokoonpanoksi hyväksyttiin yksimielisesti. Valituiksi tulivat seuraavat upseerit:

puheenjohtajaksi:	kenrm	O Seeve
varapuheenjohtajaksi:	ev	M Sisto
jäseniksi:	evl evp	U S Haahti
	kom evp	A Kivikuru
	maj	A Haapaniemi
	"	A Sihvo
	kapt evp	U Silventoinen
	"	I Tiainen
	"	N Lappalainen
	"	L Koho

Kadettikunnan valtuuskunnan kokoonpanoksi hyväksyttiin yksimielisesti valtuuskunnan esitys. Valituiksi tulivat seuraavat:

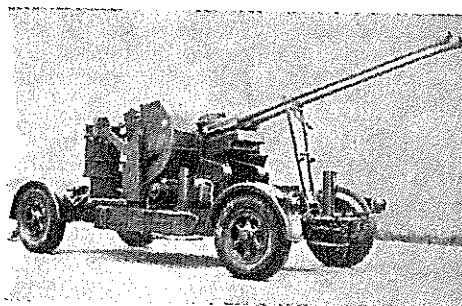
Helsingissä olevat

kenrl	E W Kukkonen
ev	T Reponen
"	J O Valtonen
"	N Simojoki
evl	E Setälä

asetehtaan tuotantoa

- 20 mm yleisaseita
  - yksiputkisena jv:n käyttöön
  - ,— mtajoneuvoihin, aluksiin ym. asennettuna
  - kaksiputkisena rautatievaunuihin, aluksiin ym. asennettuna
  - neliputkisena psv:hin asennettuna
- 35 mm tutkaohjattuja kaksoisit-tykkeitä
- 20—30 mm lentokonetykkeitä
- 5 ja 8 cm lentokoneraketteja
- 8 cm rakettiautomaattiaseita
- Merkinanto- ja valaisuraketteja
- 20—40 mm ampumatarvikkeita ja elementtejä
- Tykistön mitta- ja tulenjohtolaitteita ym
- 35 mm tutkaohjattu kaksoisit-tykki, malli IZLa/353
  - lähtönopeus 1175 m/sek.
  - tulinopeus yht 1100 l/min.
  - paino 5850 kg
  - korkeussuuntaus —5° +85°
  - sivusuuntaus 360°

VEHO

Helsinki, Autotalo, puh. 10 078

maj evp	E A Rosenquist
kapt	J Valtanen
"	L Reunala
Maaseutujäsenet	
kenrm evp	G Ehrnrooth
ev	L Könönen
"	V Vähätupa
" evp	Y Hautala
" "	V Rommi
evl	S Liikkanen
" evp	M Nevasaari
Tilintarkastajiksi tulivat valituiksi	
ev	F Tiittanen
evl	A E Ahola
"	U K Lehtonen
varalle	
	17 §
maj	K K Mäntylä
"	A Salovaara

Käsiteltiin Kadettiipiirien aloitteet.

Keski-Suomen Kadettiipiiri

1. Kadettikunnan hallituksen tulisi entistä enemmän pitää piireissä sen jäsenille tai piiritoimikunnille informaatio- ym tilaisuuksia. Nämä tilaisuudet lähentäisivät Kadettikuntaa ja sen eri johtoportaita toisiinsa ja loisivat entistä enemmän virikettä toiminnalle kentällä so piireissä. Nämä tiedotustilaisuudet voidaan järjestää muihin esim palvelusmatkoihin liittyen tai pitää useammalle piirille yhtä aikaa jollakin keskeisellä paikkakunnalla.

Kapteeni Valtanen: Kadettikunnan hallitus on ollut tietoinen siitä, että yhdistyksen sisäisessä tiedotustoiminnassa on parantamisen varaa. Syynä siihen on ollut paitsi aikaisempi varojen puute myös se, että viime vuosina on jouduttu kiinnittämään keskeinen huomio Kadettikunnan tehtävän ja sen mukaisten toimintalinjojen etsimiseen.

Tässä kokouksessa vahvistettava uusi toimintasuunnitelma pyrkii viitoittamaan alkua tehostuvalle kasvatustoiminnalle. Sen toteuttamiseksi hallitus tulee lisäämään ohjaavaa sekä virikkeitä antavaa tiedotustoimintaa. On jo alustavasti päätetty, että sihteeri lähitulevaisuudessa suorittaa käyntejä piireissä.

Tiedotustilaisuuksien järjestäminen hallituksen ja valtuuskunnan jäsenten virkamatkoihin yhteyteen toteutetaan mahdollisuuksien mukaan. Kylkiraudassa suoritetaan informointeja.

Kokous hyväksyi suunnitelmat.

2. Piirikortit olisi entistä huolellisemmin täytettävä ja hoidettava. Erityisesti maininnat toiminnasta piireissä ovat tärkeitä, koska usein vain niistä saa jonkinlaisen viitteen asianomaisen osuudesta Kadettikunnassa.

Majuri Ojanperä: Piirikortit voidaan kehottaa täyttämään entistä huolellisemmin siten, että niistä mm käy selville asianomaisen toiminta Kadettikunnan luottamustehtävissä. Taannehtivasti näiden merkintöjen saaminen piirikortteihin tuntuu kuitenkin vaikealta, jopa mahdottomaltakin ja silloin piirikortisto tässä suhteessa jää edelleenkin vajavaiseksi. Nuorempien upseerien osalta kehoitetaan piirejä täyttämään kortit myös tältä osalta. Kadettikunnan toimistossa pidetään kortistoa, josta käy selville jäsenten toiminta eri luottamustehtävissä. Jos jostain jäsenestä halutaan tällaisia tietoja, esimerkiksi Kadettikunnan levykkeellä palkitsemista ehdotettaessa, niin puhelimitse tai kirjallisesti ovat tiedot heti saatavissa. Kortisto on siksi laaja, ettei voida ajatella sen jäljentämistä piireille.

Selostus tyydytti kokousta.

3. Esitetään, että vn 1960 toiminnan painopiste olisi maanpuolustustyössä ja sen kohentamisessa, jossa aloitteen tekijänä voisi olla Kadettikunta ja sen piir-

rit. Viittaamme Kadettikunnan hallitukselle n:lla 52/59 lähettämäämme kirjelmään.

Kapteeni Suhonen: Keski-Suomen kadettiipiiri on esittänyt, että vn 1960 toiminnan painopiste olisi maanpuolustustyössä ja sen kohentamisessa, jossa aloitteen tekijänä voisi olla Kadettikunta ja sen piirit. Esityksessä on lisäksi viitattu piirin kirjelmään pvm:ltä 11. 11. 1959, jossa saman asian johdosta on ehdotettu, että Upseeriliiton tai Kadettikunnan hallituksen kehoitaisi piirejään tai osastojaan paikallisista olosuhteista riippuen kutsumaan kokoon ja muodostamaan paikkakunnilleen yhteistyöelimien tai toimikunnan ajamaan maanpuolustusasiaa.

Kadettikunnan hallitus on kokouksessaan 18. 1. 1960 käsitellyt Keski-Suomen kadettiipiirin 11. 11. 1959 tekemän esityksen. Asian johdosta on yhteistoiminnassa Upseeriliiton hallituksen kanssa ryhdytty toimenpiteisiin. Kadettikunnan kiertokirjeessä pvm:ltä 19. 2. 1960 on kehoitettu kadettiipiirejä toimimaan niin, että eri paikkakunnille perustettaisiin yhteistyöelimä maanpuolustusasiaa ajamaan. Kadettikunnan hallitus toteaa, että Keski-Suomen kadettiipiirin esitys liittyy Kadettikunnan sääntöjen 2 §:ssä mainittuun kohtaan Kadettikunnan tarkoituksesta ja on tällä hetkelläkin — kuten aina — ajankohtainen. Asia on otettu huomioon myös määritettäessä Kadettikunnan toiminnan tavoitteita vuodelle 1960, jotka esitetään eri yhteydessä vuosikokouksen hyväksyttäväksi.

Kokous hyväksyi hallituksen näkökannan ja toimenpiteet.

4. Syystä tai toisesta Kadettikunnasta eronneiden jäsenten saamiseksi uudelleen toiminnan piiriin olisi suotavaa ja siksi esitämme, että tutkittaisiin minkälaisia mahdollisuuksia olisi helpottaa heidän liittymistään piireihin.

Majuri Ojanperä: Kadettikunnan säännöt eivät aseta mitään estettä eronneen jäsenen uudelleen jäseneksi ottamiselle. Jäsenyys alkaa heti kun Kadettikunnan hallitus tai Kadettikunnan kokous on hyväksynyt jäseneksi pyrkivän ja jäsen on suorittanut liittymismaksun. Kadettiipiirin antamalla lausunnolla on tiläin hyvin ratkaiseva merkitys.

Estääkseen mahdollisen keinottelun on Kadettikunnan hallitus päättänyt, että uudelleen jäseneksi liittyvän on liittymismaksuna suoritettava kulumassa olevan vuoden jäsenmaksu ja rästimaksuina kolmen edellisen vuoden jäsenmaksut. Ellei näin olisi, niin jäsen voisi eroamalla kuitata monen vuoden rästimaksut ja sitten hetken kuluttua liittyä uudelleen jäseneksi. Mikäli erikoiset syyt vaativat, niin kadettiipiirin esityksestä voidaan tehdä poikkeus tästä tavasta.

Selostus tyydytti kokousta.

5. Esitetään, että Kadettikunnan hallitus tutkisi, mitä mahdollisuuksia on vanhempien evp- upseerien osallistumiselle seuraajina Presidentin linnassa suoritettavaan juhlalliseen kadettien ylentämistilaisuuteen. Kyseeseen tulisivat täysin palvelleet eläkkeellä olevat vanhemmat evp-upseerit esim everstilutnantista lähtien.

Eversti Sisto: Presidentin linnan palvelkeelle pääsetään vain tietty enimmäismäärä yleisöä. Kun uusien upseerien nimittämistilaisuus on ensisijaisesti heidän juhlaansa, on tähän tilaisuuteen pyritty varaamaan pääsymahdollisuus kadettien vanhemmille, rouville ja morsiamille. Parvekkeelle kulloinkin päästettävä yleisömäärä on niin pieni, ettei esim. 6. 12. 1959 voitu antaa jokaiselle kadetille edes kahta pääsylippua. Näin ollen muiden kuin kadettien omaisten kutsuminen upseerien nimitystilaisuuteen ei ole mahdollista.

Kokous hyväksyi selostuksen.

Oulun kadettiipiiri

1. Ehdotetaan muutettavaksi Kadettikunnan sääntöjen 12. §:ää ja Kadettiipiirien toimintaohjeiden 7. §:ää siten, että kummassakin vuosikokouksessa pu-

hetta johtaisi vuosikokouksen valitsema puheenjohtaja.

Perustelu

Puheenjohtaja on johtokunnassa itseasiassa altavastajana yhdessä johtokunnan kanssa vuosikokouksessa, joten ei ole asiallista, että hän toimii silloin vuosikokouksen puheenjohtajana, jolloin hänellä on mahdollisuus vaikuttaa kokouksen kulkuun. Tämä voi olla kiusallista nykyisten sääntöjen mukaisena jos-sain arkaluontoisissa kysymyksissä (esim valittaessa uutta puheenjohtajaa). Yhä enemmän on siirrytty aatteellisissakin yhdistyksissä em käytäntöön.

Kapteeni Valtanen: Kadettikunnan hallitus yhtyy niihin näkökohtiin, jotka Oulun kadettiipiiri esittää vuosikokouksen puheenjohtajasta. On todella tarkoituksenmukaista että vuosikokouksen puheenjohtajana toimii muu kuin Kadettikunnan puheenjohtaja.

Sen tähden hallitus esittää, että Kadettikunnan sääntöjen 12 § 2 momentin asiaa koskeva lause poistetaan ja 3 momentin alku muutetaan näin kuuluvaksi

"Vuosikokouksessa

1) valitaan kokoukselle puheenjohtaja(t), kaksi sihteeriä sekä kaksi pöytäkirjan tarkastajaa".

Samalla hallitus esittää, että kadettiipiirien toimintaohjeiden 7. §:n ensimmäinen lause muutetaan nyt jo näin kuuluvaksi: Kadettiipiirin vuosikokouksessa johtaa puhetta kokouksen valitsema puheenjohtaja. Kokous hyväksyi yksimielisesti hallituksen ehdotukset.

Kadettikunnan sääntöjen mukaan on Kadettikunnan sääntöjä koskeva muutos hyväksyttävä vielä toisessa Kadettikunnan kokouksessa.

2. Ehdotetaan muutettavaksi kadettiipiirien toimintaohjeiden 6. §:ää siten, että kadettiipiirin vuosikokous tulisi pitää tammii—helmikuussa.

Perustelu

Tammikuussa on yleensäkin paljon kokouksia ja varuskunnissa, ainakin Oulussa, sotaharjoituksia, jolloin suurin osa upseereista ei ole tilaisuudessa osallistumaan vuosikokoukseen. Koska Kadettikunnan vuosikokous pidetään nykyisin maaliskuussa, ei Kadettiipiirien vuosikokouksen pitämiselle vasta helmikuussakin pitäisi olla mitään estettä.

Kapteeni Valtanen: Ohje siitä, että kadettiipiirien vuosikokoukset on pidettävä tammikuussa on aiheutunut hallituksen "toimistoteknisistä" syistä.

Riittävän ajoissa ja huolella tapahtuvaa vuosikokouksen valmistelua varten ei hallituksen käsiteltäväksi saatettavien aloitteiden ym määräpäivää voida siirtää kovin pitkälle helmikuuhun, koska vuosikokousasiat on hallituksessa käsiteltävä ja ilmoitettava piireille 3 viikkoa ennen vuosikokousta.

Piirien toiminnan helpottamiseksi hallitus on kuitenkin valmis suhtautumaan edelleenkin joustavasti muutamalla päivällä myöhästyneisiin aloitteisiin. Niin on tapahtunut tämänkin aloitteen suhteen.

Kokous hyväksyi hallituksen kannanoton.

18. §.

Varsinaisten vuosikokosioiden päätyttyä esitti kenrm G Ehrnrooth puheenjohtajalle ja hallitukselle parhaat kiitokset hyvin valmistellusta kokouksesta, joka oli sujunut yksimielisyyden merkeissä ja siirtyi miellyttävänä muistona historiaan.

19. §

Kokous päättyi klo 13.15.

Vuosikokouksen puolesta

Kadettikunnan puheenjohtaja

Kenraalimajuri O SEEVE

Sihteeri

Majuri P Ojanperä

Vuosikokouksen valitsemina pöytäkirjan tarkastajina olemme tarkastaneet tämän pöytäkirjan ja todenneet sen vastaavan kokouksen kulkua.

Komentaja K. Pekkanen Majuri E Korpikoski

ATLANTIC

jääkaappi avautuu myös
poljinta painamalla!

ATLANTIC

jääkaapissa on kaikki, mitä vaaditaan
täydelliseltä loistoluokan jääkaapilta.

Maahantuojaja:

Oy EVERY Ab

Näyttely: Helsinki, Yrjönkatu 4.

Puh. vaihde 12981

ATLANTIC-KAIVATTUA KAUNEUTTA

KYLKIRAUTA

Kadettikunta ry:n jäsenlehti

Päätoimittaja: evl E Korpikoski, PEjärj-os, puh. 625801/2231

Toimitusneuvosto:

evl E Korpikoski (pjh), majrt S Heinonkoski ja P Ojanperä,
kaprt J Valtanen, A Kajaani, L Koho ja yllil U Ryöänkoski

Toimitus:

— kapteeni N Lappalainen, PEjärj-os, 625801/2241
— majuri P Ojanperä, Fredrikink 16 A, 625801/2177, Kadettikunnan sihteeri

Ilmoitukset

ilmoituspäällikkö S Sivula, Uudenmaank 23 A 7, Helsinki, puh 669962

Taloudenhoito:

rouva Irja Wonkka, Liisank 1, Helsinki 12681/333

POSTISIIRTOTILI 30909

SISÄLLYSLUETTELO:

Piispa Eino Sormunen: Tällä elon vaivoissa	Sivu 6
Professori Vilho Niitemaa: Puhe Turun sankaribaudoilla Talvisodan alkamisen 20-v. pnä 30. 11. 1959	7
Kadettikunnan toiminnan tavoitteet 1960	9
Maisteri Erkki Salonen: Suomalainen kulttuuripoliittikka . .	9
Eversti T Reposen muistolle	14
Sotilaspastori, teoltri Yrjö Massa: — Esimies ja alainen — Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi	14
4. 6. 1960 — — — — —	16
Kadettikunnan 40-vuotisjuhla	18
Uudet kadettikennaalit	19
Kadettiipiirien kuulumisia	20
Puolustuslaitos rakentaa — uudet varuskunnat	21
Virkapukujen käyttömääräykset	26
Kurskien kuulumisia	27
Kadettikunnan vuosikokous	28

KAIKKIALLA SUOMESSA VOITTE NOSTAA RAHAA

Jokainen tarvitsee matkoillaan postisäästökirjaa. Tekin. Sijoittamalla rahaa leijonakantiseen teette 2200 postitoimi-paikkaa omaksi pankiksenne. Ja olittepa missä tahansa, ette tarvitse käteistä, vaan rahanne kasvavat koko ajan korkoa.

Tehkää Tekin hyvä sijoitus jokapaikan turvakirjaan — leijonakantiseen.

POSTISÄÄSTÖPANKKI

Mikkelissä 1960. Oy. Länsi-Savon Kirjapaino